

MAGYAR NÉPLAP

POLITIKAI ÉS TÁRSADALMI KATHOLIKUS HETILAP.

Megjelenik minden pénteken 16 oldal terjedelemmel.

A „Magyar Néplap” előfizetési ára:
 Egész évre 1 ft 80 kr.
 Fél évre . . . . . 95 .
 Negyed évre . . . . . 50 .
 Egyes szám 4 kr.

A „Magyar Néplap” és „Munkás” előfizetési ára:
 Egész évre 3 ft — kr.
 Fél évre . . . . . 1 : 50 :
 Negyed évre — . . . . . 80 :

Szerkesztők:
LEPSÉNYI MIKLÓS
 és
NÉMETH GELLÉRT.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest, L. ker.,
 Döbrentel-utca 18. sz. — Ide küldendő az előfizetési
 pénzek, valamint a lapba szánt mindennemű közle-
 mánnyak, és esetleges reklamációk.
 Egy 5 hasábos hirdetési nonparálsor ára 10 kr.

Ki mint vet, úgy arat.

Többnyire földmivelő emberek, a nép számára irván: képelem, mit gondol magában egyik-másik olvasó, mikor e címet betüzi. Azt gondolja: no ez igaz lehetett hajdan, de ma már másképp van. Az öreg apánk ugyanis fa ekével turták a földet, melyet az ég madarai trágyáztak meg, sarlóval aratták le a vetést, mégis széles feneket rakhattak az asztag alá. Mi ellenben műtrágyákat s acél ekéket használunk, még se megyünk semmi-re. — Méltán azt lehetne mondani, hogy apáink rosszul vetettek, de jól arattak; mi ellenben jól vetünk, de rosszul aratunk. — De hát nem oda Buda, édes atyámfia!

Jézus, Mária! Segíts!

Tudni kell, hogy a jó sikerhez nem elég az ember iparkodása és verejtekezése. Más is kell ahhoz, — az Isten áldása.

Tégy bár kevesebbet, de esedezd le munkádra az Isten áldását: boldogulsz. S küzdj bár a megszakadásig, de feledkezz meg Istenről: nyomorogni fogsz.

Ezek az igazságok forognak elmémbe, mikor a mezei munka e legfontosabb szakában a tollat kezembe veszem.

Nagyra becsülöm én a munkát, mely szinte imádsággá magasulhat, ha Istenbe helyezett hittel és bizalommal végeztetik. A munka megnevesíti az embert; a dologtalanság elaljasítja őt. A becsületes munkás Istent dicséri, a rest és

Szives bizalommal kérjük tisztelt elbarátainkat, lapunknak apostoli buzgósággal való folytonos terjesztésére, mert magasztos eszméink magvait csak így leszünk képesek széles körben elvetni és magunknak a jövőt biztosítani.

Szerk.

tunya az ördögöt szolgálja. — A világ mindenható teremtője maga is munkálkodott, hat nap teremtve a világot. A mennyei Atya az ő egy szülött fiának is munkásembert választott nevelő- atyjául sz. Józsefben, ez által akarván kimutatni a munkás nép iránt való hajlandóságát és szeretetét.

A munkálkodás tehát kedves erény az Isten előtt. Azonban csak úgy, ha a munkásban istenfélő, vallásos szív honol; ha a munkás vallás- erkölcsös életet él; ha munkálkodását Isten óta- mába ajánlja, imádsággal kezdi és hálaadással végezi.

Ilyen munkások voltak apáink, akiknek mun- kásságát Isten meg is áldotta. Volt jó termés, bő aratás, dus szüret; ellenben nem volt anyi csapás.

Vallásos eleink nem felejtették el, hogy Isten azért küldötte a zsidó népre számtalan csapását, mert e nép elfordult tőle.

Most azokat a csapásokat mind megújítja, jeléül annak, hogy rossz uton járunk. Sőt a zsidó uralommal is ostromoz bennünket, mely ura- lom a keresztvizet készül letörölni rólunk. (So- kunkról már le is törölte. Szerk.)

Ugy van. Mi is (már azok, akik) elpártol- tunk Istentől; istentelenek, Krisztus-tagadó sza- badelvű pogányok lettünk, akik bálvány képe- ket imádunk, mindenható szolgabiráktól rettegünk.

Ezért ostromoz bennünket Isten.

Ne is ámitsa magát senki. Ne zúgolódjék, akit Isten csapással meglátogatott, hanem mellét verje, mondván: én vétkem! Béküljön ki az igaz Istennel, térjen a jó utra s ne legyen többé sza- badelvű pogány, aki Krisztus egyházát üldözi, hanem térjen meg Saullal s legyen a ker. kath. vallásnak elszánt harcosa.

Ne bizakodjál se magadban, se liberális igé- retekben. Látod, hogy szántasz és vetsz: azt tu- dod. De hogy kinek a részére, azt nem. Legfőlebb annyit tudsz, szegény nép, hogy a magadéra nem. Hát azt hogy tudnád, hogy aratni fogsz-e? Hisz ehhez első sorban Isten áldása volna szükséges.

A földmivesre nézve igen nagy fontossága, hogy terménye kellő időben be legyen takarítva. De hát a munkaerő ilyenkor is a kaszárnyákban lebzsel tétlenül, holott béke idején aratásra na- gyon könnyen haza lehetne bocsájtani az erős karu, munkabíró fiatalságot. Milyen nyereség volna ez a gazdákra s mennyi lénaungot megtakaríthatna az állam!

S ki lehetne ezt vinni egy rövid törvény- nyel, ha volnának a népnek képviselői. De hát tehetek én róla ha nincsenek.

Ki mint vet, úgy arat. Ki milyen jelöltre szavaz, olyannal képviselteti magát.

Tehetek én arról, hogy a nép kegyelméből a liberálisok uralkodnak Magyarországon, akik csak vallásügyi törvények gyártásához értenek? Tehetek én róla, hogy a nép jó részének a szent- háromságát úgy hívják: Tisza-Eötvös-Kossuth?

Tehetek én arról, ha Párisban azzal dicsek- szik egy zsidó szövetség, hogy ő kormányozza pénzével Magyarországot és hogy ő viselte az eszlári pör kiadásait és költségeit?

Tehetek én arról, hogy ezt a szövetséget támogatja a nép egy kis borért, pálinkáért vagy néhány forintért?

Bizony baj, hogy ez így van, de én nem tehetek róla!

Ilt van az aratás. Hát mondd meg őszintén, édes atyámfia: tudod e, kinek a számára arattál vagy aratsz. Talán csak azt tudod, ugy-e, hogy se a magad, se a családod számára nem.

Bizony nem. Ebben az országban mindenkit a nép tart el, mely népnek egyéb joga sincs, mint ez a terhes kötelesség. Őt nyuzza az uzso- rás zsidó, ő fedezi az államháztartás költségeit, fizeti a papot, kántort, tanítót, jegyzőt, orvost, bábát, csikóst, csordást, kondást, harangozót, éjjeli őrt, kisbirót s tudom is én még kit.

Lehet-e csodálni, ha ennyi súlyos teher alatt meggörnyed s még az élethez sincs kedve. Lehet-e csodálni, ha kedvetlenül tér házába, mert fél tőle, hogy egyszer csak nyakába szakad a rozzant tetőzet; s kedvetlenül megy ki telkére, melvre immár annyi teher van rátáblázva, hogy minden percben az elsüllyedésétől kell rettegnie? Lehet-e csodálni, ha elkekeredve sóhajt föl: Istenem! Hát én már csak egész életemen keresztül másnak dolgozzam egész családommal együtt? Lehet-e csodálni, ha végre megunja az örökös zaklatást, vándorbotot vesz kezébe s olyan hazába költözik, a melyben kevesebb az uzsorás zsidó és a végre- hajtó s amelyben több joga van a népnek. Lehet-e csodálni, hogy állandó a kivándorlás és a beván- dorlás, hogy fogy a keresztény elem és növekszik a zsidóság.

Az új országház számára bátran meg lehet festetni azt a két képet, melynek egyike a ma- gyarok kivándorlását, a másika pedig a zsidók bevándorlását ábrázolja. Fölfüggeszthetik őket a díszes tanácskozási teremben, hadd gyönyörköd- jenek bennük a zsidó szabadelvű képviselők az ezredéves megnyitási ünnepélyen.

A gabona learatása és elcséplése után követ- keznék a kisiparosok aratása. Az őszi vásárokon kellene megszerezniök a télire valót. De hát kitől? A földmivelő népet megkopasztotta az uzsorás zsidó és a végrehajtó. Ettől a kisiparos nem pénzelhet. Ennek se ruhára, se lábállire nem telik. Hanem talán majd elmennek a vásárra a minisz- terek, az államtitkárok meg az új liberális grófok,

akiket a földmivelő nép és a kisiparos osztály mandátumhoz és különféle zsiros hivatalokhoz juttatott. Ezeknek van pénzük elég, vásárolhatnak bőven. Aztán elkísérik őket a 48-as kormánypárti képviselők, akiknek szintén van költeni valójuk. Ha pedig nem volna: van a kormánynak, a Tarnóczy-gyárnak és mindenekfölött a párisi zsidószövetségnek.

Hát csak várd őket szegény kisiparos!

Különösen bizakodhatol a párisi zsidószövetségben, mely maga megmondja, hogy szívesen áldoz minden jó (?) célra, teszzen azt rituális gyilkosságok eltussolására, egyházpolitikára, szabadelvű választásokra s több effélére.

Te pedig, földmivelő nép, gondoldj arra, hogy rosszabb sorsod is lehetne, mert szabad vagy, holott eke elé is foghatnának, csak akarnia kellene a zsidó-liberális pártnak.

Ki mint vet, úgy arat.

A választók többsége eddig a lelketlen zsidó-liberális pártot támogatta és kárhozatot szerzett magának.

Nem sokára ismét be fog állni a vetés ideje, elkövetkeznek az általános képviselőválasztások. Majd meglátjuk, miképpen végzi azt a nép. De figyelmeztetünk rá mindenkit, hogy öt évre szól az az egy vetés, hát rá ne üljön a lelkiismeretére.

Két párt fog egymással elkeseredett harcot vívni: a zsidóliberális párt és a néppárt. Az előbbi a nép leigázására, az utóbbi a nép föl-szabadítására törekszik. Melyiket segíti győzelemre a nép — majd elvállik!

POLITIKAI HIREK

Prédikáció az egyház ellen. A zsidó lapok nagy lármáival jelentik: *Payer* Mihály, sz.-margittai plébános vasárnap templomi beszédjében az egyházpolitikáról azt mondta, hogy „azok a haszontalan magyarok, ezekkel a katolikus vallást akarják megsemmisíteni. Minden jó katolikus lázadjon föl a törvényhozás ellen.” Nem voltunk jelen a beszéden, de merjük állítani, hogy a zsidó újságok régi eszközükhöz, a hazugsághoz folyamodtak most is. Tudjuk bizonyosan, hogy *Payer* ur nem azt mondta, hogy „a haszontalan magyarok,” hanem legföllebb *a haszontalan liberálisok*. Mert hisz magyar ember *Payer* ur is s magyarok vagyunk mi is s egyikünknek se kellene e törvények. Tehát nem a magyarok, hanem a *liberális* nevet bitorló zsidók és szabadkőművesek hozták ama törvényeket. Nem hisszük azt se, hogy azt mondta volna a ft. ur: „lázadjon föl minden jó katolikus a törvényhozás ellen.” Nem mondhatta ezt, mert

a katolikusok *füllázadni* nem szoktak, legföllebb csak *tiltakoznak* a sérelmek ellen. Lázongani csak a pöködő zsidófaj szokott s most is csak azért adtak *Payer* ur szájába *lázasra* föl hívó mondást, mert őt is magához mérte a kócos had.

Bűnös parancsszóra. A „*Magyar Állam*” című kath. napilap felelős szerkesztőjét, *Szemnecz* Emilt is — mint többször jeleztük már, — elítélték királysértés címén *Szemnecz* egyszersmind honvédfőhadnagy is lévén, fölmerült a kérdés, vajjon az esküdtzék ítélete után megtarthatja-e tiszti rangját. A székesfehérvári honvéd dandár parancsnokság azt véleményezte, hogy az ítélet dacára is megmaradhat a tiszti karban. A liberális miniszteriumban e határozat nagy zavart szült; sehogysa tetszett. Megsemmisítették tehát e határozatot s a kérdést újra tárgyalatták, más tisztek előtt. És hogy most már tudják az ítékezésre hivatott honvédtisztek, hogy minő nezetben kell lenniök: a székesfehérvári honvéd dandár parancsnokság ama tiszteit, kik a t. s. tirang megtartása mellett voltak, mind megbüntették. Így *Hubert* Andor tábornokot, dacára, hogy egyik legképzettebb katona, nyugdíjba helyezték. *Major* őrnagyot áthelyezték Sopronba, mit *Major* annyira szívére vett, hogy agyonlőtte magát. *Szemnecz* ügyét tehát még egyszer tárgyalás alá vették a honvédeknel s miután muszáj volt, tehát a második ítélet éppen ellenkezője lett az elsőnek. *Szemnecz* Emilt megfosztották főhadnagyi rangjától s a honvédfőparancsnokság erre vonatkozó határozata már leérkezett a székesfehérvári kerület parancsnokságához. — Így szolgálatják sz. István országában az igazságot!

A választók összeírása. Hogy milyen lelkiismeretességgel iratta össze *Bárfy* a választókat, kilűrük a tavalyi és az idei lajstromokból. Példának csak *Nyitra* megyét hozzuk föl: *A nyitrai*, választókerületben a választók száma az idén 1823 (tavaly volt 2406); *ez érsekújvári* kerületben 2002 (ezelőtt 2405), a *vág-vecser* kerületben 1794 (volt 2214), a *vág-ujhelyi* kerületben 1197 (ezelőtt 1253), a *galgóczi* választó-kerületben 1798 (tavaly 2141), a *verbói* kerületben 1244 (volt 1442), a *nyitra-zsámbokréti* kerületben 1180 (ezelőtt 1815), a *nagy-tapolcsányi* kerületben 1633 (volt 2392), a *szokolczi* kerületben 2410 (ezelőtt 2395), a *szeniczei* kerületben 2163 (ezelőtt 2066), a *privigyei* kerületben 1730 (volt 2023)

A megye összes választóinak száma 18,974 a tavalyi 22,552-vel szemben. Az apadás tehát 3578.

A *nyitrai* választókerületben a 650 kihagyott választóból dacára annak, hogy a kerület 2 körjegyzőségéből a reklamálás nem történt, mégis 300 szavazatot okmányokkal felszerelve reklamáltak; ellenben 187 olyan szavazatot kireklamáltak, a kiknek adója nem üti meg a kívánt censust, vagy a kiknek adója ápril 15-én nem volt lefizetve.

Az állami anyakönyvezés. Megvan, megvan. orditozták a napokban a zsidóliberális lapok és férfiak. Mértelen örömujjongásuk után ítéve, majdnem kénytelen lett volna az ember valami hiteltelent elhinni, azt tudniillik, hogy talán elvesztet lelkismeretüket találták meg az illetők. De csakhamar megtudtuk, hogy a sok ezer éhes emberük közül sikerült néhánynak hivatalt szerezni. Mert az örömujjongás oka a *fü*-anyakönyvvezetők kinevezése volt. Október elsejétől fogva tehát kaputos emberek fogják vezetni az anyakönyveket. A lelkészek e szerint le vannak pipálva. Ismét elkészült egy erős kötelek, melylye a népet a liberalizmus szekeréhez lehet kötni öntudat

lanul huzó-vonó baromnak. Így gondolja ezt Bánffy. Csak egy más gondol a részeges, más a korcsmáros. Mert a papság meg azt fogja tenni, hogy csináltat egy fekete könyvet s mivel a kormány kegyelméből jut rá egy kis ideje: *vezetni fogja a liberális banda bűnlajstromát*. És e lajstromból ingyen fogja osztogatni a kivonatokat, nem a lajstromnak, hanem a belajstromozott cselekedeteknek megbélyegzésével. És e könyvvezetésből mindenestre nagyobb haszna lesz az egyháznak, a vallásnak és közérkölciségnek s nagyobb kára lesz a zsidóliberális szellemnek, mint volt az egyházi anyakönyvvezetésből.

A zsidóliberális uralom ujdomsült hivatalnokainak nevei egyébiránt a következők:

A magyar királyi belügyminiszter az 1894. évi XXXIII. t.-cz. 15. szakasza alapján állami anyakönyvi felügyelőkké kinevezte: 1. Budapest székhellyel nevezett anyakönyvi felügyelői kerületbe (Pest- és Esztergom-megye, Budapest és Kecskemét városok) *Madarász Elemért*, Tolnavármegye főjegyzőjét. 2. A temesvári kerületbe (Krassó-Szörény és Versece város) *Filtsch József* orsz. képviselőt. 3. A nyitrai kerületbe (Nyitra és Bars-megye) *Csillaghy György* nyitrai kir. törvényszéki bírót. 4. A szatmárnémeti-i kerületbe (Szatmár és Szilágy-megye és Szatmár-Németi városa) *Major Károly* pénzügyminiszteri segédtitkárt. 5. A rózsahegy-i kerületbe (Trencsén, Arva, Liptó, Zólyom és Turóc-megyék) dr. *Klinovszky Lénárdot*, Árva-megye főjegyzőjét. 6. A szabadkai kerületbe (Bács, Csongrád, Csanád és Békés-megyék, Ujvidék, Zombor, Baja, Szabadka, Szeged, és Hódmezővásárhely városok) *Kostyal Ferencet*, a perlaki járás főszolgabíráját. 7. A nagyvárad-i kerületbe (Biharmegye és Nagyvárad városa) *Szunyogh Lorándot*, a berettyó-ujfalui járás főszolgabíráját. 8. A pozsonyi kerületbe (Moson, Pozsony és Győr-megye, Pozsony és Győr városok) *Ollé Bencét*, a csallóközi járás főszolgabíráját. 9. A losonci kerületbe (Hont, Nógrád és Gömör-megye, Selmec városa) *Horváth Lajost*, a pápai járás főszolgabíráját. 10. A pécsi kerületbe (Tolna, Baranyamegye és Pécs városa) *Bolgár Kálmán* pécsi ügyvédet, a VII. fizetési osztályba. 11. A beregszászi kerületbe (Ung, Bereg, Ugocsa és Máramaros-megye) dr. *Ferenczy Elek*et, Zemplénvármegye tb. főjegyzőjét. 12. A székesfehérvári kerületbe (Fehér, Veszprém, Komárom-megyék, Székesfehérvár és Komárom városok) *Németh Imrét*, Fejérvármegye tb. főjegyzőjét. 13. A nagykanizsai kerületbe (Somogy és Zalamegye) *Bothy Lajost*, Zalavármegye tb. főjegyzőjét. 14. A dévai kerületbe (Hunyad és Arad-megye, Arad városa) *Barcsay Bélát* a dévai járás főszolgabíráját. 15. A deési kerületbe (Besztercze-Naszód, Szolnok-Doboka és Kolozs-megye, Kolozsvár városa) *Flott Ferenc* Adolfot, a belhieni járás főszolgabíráját. 16. A nagy-enyedi kerületbe (Szeben, Alsó-Fehér és Torda-Aranyos-megye) *Felszeghy Sándort*, a radnóti járás tb. főszolgabíráját. 17. A szombathelyi kerületbe (Vas, Sopron-megye, Sopron városa) *Sényi Kálmánt*, Vasvármegye árvaszéki ülnökét. 18. A nagybecskereki kerületbe (Torontálmegye, Pancsova városa) *Vertán Péter*, aradmegyei árvaszéki ülnököt. 19. A kassai kerületbe (Abauj-Torna, Szepes, Sáros-megye, Kassa városa) *Kertész Gyula* főispáni titkárt. 20. A brassói kerületbe (Háromszék, Brassó, Fogaras és Nagy-Küküllő megye) ifj. *Ottlik Gézá*t az aradi járás szolgabíráját. 21. A marosvásárhelyi kerületbe (Maros, Torda, Kisküküllő, Udvarhely és Csik-megye) és Marosvásárhely városa) *Kattianay Domokost*, a marosi felső járás szolgabíráját. 22. A nyíregyházi kerületbe (Zemplén, Szabolcs és Hajdú-megye és Debrecen városa) *Dumbrava Lászlót*, Kolozsvármegye aljegyzőjét. 23. Az egri kerü-

letbe (Szolnok, Heves és Borsod-megyék) *Okolicsányi Lajost*, Hevesvármegye számvevőjét, a VIII. fizetési osztályba.

Stambulov.

Már mult számunkban jelentettük, hogy Bolgárország legnagyobb fiát, Stambulovot meggyilkolták, illetve annyira megsebeztek és megcsontították, hogy sebeibe belehalt.

A gyilkosság politikai okokból történt. Tudni kell, hogy Bolgárország az orosz-török háború alatt Törökország fennhatósága alá tartozott. A jobb hazafiaknak természetesen ez az állapot nem volt inyókra. Ők szabadnak és függetlennek szerették volna látni hazájukat. Megragadták tehát az orosz-török összeütközés alkalmát. Ők is Törökországra támadtak, hogy igája alól hazájukat felszabadíthassák. A mozgalom vezetője Stambulov István volt, ki lángszavával fölkelésre bírta henfiát. Az orosz hatalom Románia segítségével levervén a törököt, Bolgárországot bár kivonta a török iga alól, de nem azért, hogy függetlenséget adjon neki, hanem hogy ő igazza le. Hogy pedig célját minél könnyebben elérhesse, megrakta az országot muszka tisztviselőkkel, a sereget teletömte muszka tisztekkel, Kaulbars tábornokot, mint Oroszország képviselőjét küldte Bolgárországba, ki ott egész önkényűleg kezdett parancsolgatni. Természetes, hogy a függetlenség után vágó bolgároknak ez nem tetszett. Stambulov, ki időközben miniszterelnökké lett, erős oroszellenes pártot szervezett a képviselőházban és az országban s annyira tudta vinni a dolgokat, hogy Kaulbars tábornoknak és a többi oroszoknak távoznunk kellett az országból. De volt az oroszoknak is pártjuk Bolgáriában, mert Oroszország mindenkor értette a veszteséget is, hogy céljait támogassa. Sok pénzt áldozott most is arra, hogy egyes bolgárokat megvesztegessen. Ezek tehát ellenségei lettek Stambulovnak. S miután pénz volt bővben, a megvásárlások mindig nagyobb arányban folytak s így napról-napra többen lettek olyanok, kik Oroszország útját egyengették, a bolgár érdekeket és hazájuk függetlenségét készek voltak elárulni és Stambulovot valahogy eltenni a láb alól.

Stambulov éles tekintetét semmi se kerülte ki. Láta, hogy sokan hazájuk elárulására is készek. Ez azonban nem törte meg erős szívet. Hazája javán a legbámulatosabb szorgalommal dolgozott. Üdvös intézményeknek adott létet, vasutakat építtetett s ezzel hazáját a művelt világgal kapcsolatba hozta. Mikor pedig az orosz politika Bolgárország első fejedelmét *Battenberg* Sándor herceget elűzte trónjáról, keresett egy más fejedelmet *Koburg* Ferdinánd királyi herceg személyében, ki előbb hadseregünkben mint főhadnagy szolgált. Oroszország tiltakozott e tény ellen, de Stambulov nem törődött az északi nagy hatalom tiltakozásával. Felelete az volt, hogy Bolgárország belügyeihez Oroszországnak semmi köze, azt majd elintézik maguk a bolgárok. Oroszország dühöngött, fenyegetődzött, az összes európai nagyhatalmaknál panaszt emelt Bolgária ellen, de Stambulov mindennek dacára zavartatni nem hagyta magát. Ment a maga útján.

Ezóta Stambulov élete csupa üldözés volt. A hatalom mindent megtett elkeserítésére. A leggaládabb rágalmakat halmozták reá, orgyilkosokat fogadtak eliene, porbe fogták, minden léptét rendőrökkel kísértették, hivéit egyre öldösték, gyilkolták, össze-vissza verték s a rendőrség mindenkor futni engedé a támadókat.

Sztambulov nagyon jól tudta miként kísérik minden léptét orgyilkosok, azért csak erősen fölfegyverkezve s barátától kísérve lépte át küszöbét. Háza bejáratát fegyveres szolgák őrizték s igazolás nélkül senkit se bocsátottak a ház belsejébe. De a legszigorubb elővigyázat mellett is sikerült e hó 15-én a gyilkos merénylet.

Midőn Sztambulov a nevezett napon esti fél 9-kor Pethov volt minisztertársa kíséretében volt, négy orgyilkos revolverekkel és kardokkal támadt rá s kezét és fejét éktelenül agyonvagdalták.

A merénylet után eszméletlenül szállították lakására és menten orvosokat hívtak, kik azon kezdték mesterségüket, hogy folytatták az orgyilkolást, levágván Sztambulovnak mind a két kezét.

Ezután sebeit összevarrták s bekötözték. Fején mintegy 50 helyen kellett varrást alkalmazni. Ennyire vagdalták össze a gazemberek.

Az orvosok mindjárt kezdetben föladtak minden reményt, mert Sztambulov óriási vérvesztést szenvedett, de amint magához tért, állapota némi javulást mutatott s orvosai már bizni kezdtek fölepülésében, de a javulás csak rövid ideig tartott s a nagy férfiú 17-én már kiszenvedett.

Európai részvét nyilatkozott meg az áldozat teteme felett. Az egész sajtó — az orosz és francia kivételével, — a legrokonszenvesebben írt róla s haláláért Ferdinánd fejedelmet és a bolgár kormányt tette felelőssé, kik eltűrték, hogy Sztambulov ellen nyíltan készítsenek összeesküvést.

A nagy államférfiu temetése a mult szombaton volt. A gyűlölet még koporsójánál se némult el. A kormány megtett mindent, hogy a temetéstől az idegeneket visszatartsa. A vidékieket nem bocsátotta a városba, visszaküldte azzal, hogy nincs elég hely a számukra. A temetést megelőzőleg vasuton is csak kevés kocsi járatott, hogy nagyobb tömegek ne mehessenek Szofiába.

Sőt még a temetést is megzavarták. A harangköteleket az ellenfél emberei elvagdalták, hogy ne lehessen harangozni se, Bolgária legnagyobb fiának utolsó útjára. Midőn a menet a gyilkosság helyére ért, megállapodtak s a merénylet alkalmával társaságában volt s szintén megsebesült volt minisztertársa Pethov beszélni kezdett: *"Ezen a helyen esett el a legjobb ember, ki oly sokat tett hazájáért, gyilkosok keze alatt..."* A tömegből ekkor egy hang odakiáltotta: *hazudsz!* Erre borzasztó láрма keletkezett, a halott ellenségei ökleikkel fenyegették a koporsót, a koszorukat vivő gyermekek ijedt sikoltozással dobálták el koszorúkat és menekülni igyekeztek.

Csak a rendőrség közbelépése állította helyre a rendet, melyet azonban később is miunduntalan megzavartak a muszka érzelműek. Így akadályozták meg maguk a bolgárok, hogy Bolgária legnagyobb fia nyugodtan szállhasson sirjába.

Az uralkodók közül a mi királyunk, Viktória angol királynő, és a román király fejezték ki részvétüket Sztambulov özvegyénél.

Ferdinand fejedelem is táviratilag fejezte ki részvétét, (mert most Csehországban fürdőzik), de az özvegy nem fogadta el a fejedelem táviratát. Koszorút is küldött, azt is visszautasították; följánlották, hogy államköltségen temetik el, de erre az özvegy az felelte: *Allamköltségen öltétek meg, engedjétek, hogy a magam költségén temessem el.*

Bolgárország legnagyobb fia a sirban fekszik már. Nagy egy oly kicsiny, gyenge országra, de még nagyobb lesz a veszteség azáltal, hogy vele együtt a

bolgár függetlenséget is beletemették abba a sirba. Többé az ő erős keze nem fogja már megakadályozni, hogy Bulgáriát el ne adják az orosz cárnak.

Részvét nyilatkozatok.

Azon elmarasztaló ítélet alkalmával, mely lapunk felelős szerkesztőjét királysértés ürve alatt államfogságra nyilváníttotta méltónak, a katolikus közvélemény megbotránkozva jajdult fel és valósággal elhalmozta szerkesztőségünket részvevő és az ítéletért vigasztaló leveleivel. Lepsényi Miklós a közönség ez izgatott hangulatát felhasználhatta és saját ügyének előnyére igen jól kiaknázhatta volna, de paratlan szerénysége nem engedte, hogy saját dicsőségére csak egy sort is közöljön. A megható szép leveleket drága emlékeként eltette, mint a közbecsülés bizonyítékát, de nyilvánosságnak nem adta át.

Miután ez idő szerint szerénytelenség vádja őt nem értheti, mi most felbontjuk az értékes levélsomót s egyiket-másikat kinyomatjuk lapunkban, hadd lássa a liberális banda, miként a katolikusok is meg tudják becsülni az ő nagy embereiket s minden pimaszkodást nem hagynak szó nélkül. Ime a levelek:

Főtisztelendő Szerkesztőség!

Isten a legjobbakat is próbára szokta tenni, hogy vajjon igazán jók-e ő hozzá. Ugy tett önnel, kedves főtiszt. szerkesztő ur a Mindenható nagy kegyelme és megengedte önnek, mint egykor Jóbot próbára tette, — hogy ellenségei őnt a börtön sötétségébe belevelessék. Nyugodjék meg sorsában, tűrje békével szenvedéseit és mondja el Jóbbal: *"A mint az Úrnak tetszett, úgy történt, áldott legyen az ő neve."* Majd egykor diadalmaskodni fog az igazság a hamisság fölött. Én is a 9 millió katolikusok közül vagyok, a legnagyobb részvéttel viseltem ön iránt, ámbár színre nem ismerem, de irataiból itélem meg bölcsességét és hazafiui szeretetét, ki nem azért él, hogy magának éljen, hanem hogy másokat is boldogítson. Ha kedves ft. szerkesztő ur nem rázta volna föl a katolikusokat tespedésükből, talán akkor ellenségeink diadalmaskodtak volna fölöttünk, de miután ft. szerkesztő ur fölnyitotta szemünket, megájtuk az álnokság cselvetését.

Én, habár nevem nem díslik ott az előfizetők lapján, de minden héten olvasom, és azt tartom: nem találni jobb lapot, melynek szerkesztője a katolikus érdekeket jobban szíven viselné.

Ifjú szívemből azt kívánom, hogy minél előbb kedvesei közé lépjen és folytassa fáradozásait, talán meg jobb földbe fogja elvetni a magot, mely gazdag gyümölcsöt terem az ön számára. Jön majd a szabadító angyal, aki fölmenti őnt bilincseiről. Én is teszek a mit bírok, ha mással nem imával, hogy bukják az álnokság és győzzön az erény. Most még egyszer mondom, legyen kitértő és nyugodt, eddig nem fáradott hiába, a szobor, melyet épített, nem dől halomra.

Ezzel bezárom levelem s maradok a néppártinak kis tagja.

N. N. 14 éves tanuló.

Főtisztelendő szerkesztő ur!

Mióta azt a hirt vettem, hogy a mi ft. szerkesztő urunk Lepsényi Miklós királysértés cím alatt pörbe fogatott, azóta mindig fájó szívvel gondolok azon szerencsétlen időre, midőn a keresztényeket fogság és ha-

lálra keresték. Most újra ezen üldözést kezdik az ujdívatu pogányok, akik keresztényeknek vallják magukat. De ezek az igazi kereszténységnek legnagyobb ellenségei. Mert ugyanis mi volna az más, mint egyházüldözés, mikor keresve keresik az alkalmat, hogy valamiképpen bele kapaszkodhassanak a katolikus egyház igazába. Ugy van, igazába; mert ki volt igazabb és őszintébb, mint Lepsényi Miklós? De mindig igaz marad az a közmondás: szólj igazat, betörök a fejed. Így járt a keresztünk is; az igazságnak eltiprói nem tudták már tovább túrni (s elzárni); de nem az igazságot, csak annak harcosát, mert az igazságot nyomni lehet, de megsemmisíteni nem.

Tehát talpra katolikusok, tegyünk meg minden lehető, hogy ezen hamis korszaknak utját álljuk, nehogy ezután is mi érezzük legjobban az átkozott liberális korszak nyomasztó súlyát, ahol az ártatlant is bűnösnek ítélik.

Az Isten adjon a mi szerkesztőknek elég lelki erőt, hogy a fogság után ismét hű vezetőnk lehessen.
Felső-Bükk, 1895. jun. 10-én.

Csóka Gábor, a M. N. olvasója.

Főtisztelendő szerkesztő ur!

A legnagyobb s legőszintébb részvét ösztönöz, hogy Isten áldását kérjem főt, urunkra azon alkalomból, midőn a világi törvény azért veti börtönre, mert Istennek nem tetsző világi intézkedések ellen szót mert emelni.

Ebből azt látjuk, hogy a liberalizmus azon igyekszik, hogy hazánkban, mint az egész világon a katolikus hitet megdöntse.

De ez lehetetlen, mert Krisztus egyházát sziklára alapította, azon a pokol kapui erőt nem vesznek. Bár ugyan gyakran szélvész fenyegeti szent Péter hajóját, de isteni mesterünk elmerülni nem hagyja. Én Maculával hiszem és reményelem, hogy katolikus lesz akkor is, ha a Szeelandi utazó nagy sivatag közepén, a London-híd összedüledezett ivezetének darabjain állva sz. Pál templomának romjait fogja rajzolni; lesz akkor is, ha Krisztusnak keresztje napkeletől nap nyugatig föltetszik az egen. Majd akkor fognak főtisztelendőségéd bírái jajgatni.

Most pedig vigasztalja azon tudat, hogy bánata a mi bánatunk is, keserve a mi keservünk.

Most egy imaszerű fohászt bocsátunk az egék Urához, hogy főtisztelendőségédnek adjon erőt a mostani terhének elviselésére, hogy lelkébe meg nem rendülve, viselhesse az önre kiszabott ítéletet.

Nagy-Csetény, 1895. évi június 10-én.

Nagy-Csetény katolikus hitközség nevében

Szöke Mihály, a községi előjáróság tagja.

Főtisztelendő szerkesztő ur!

Az édes Jézusnak szerető és imádandó szent Szive áldja meg soraimat és hallgassa meg esdő fohászimat. Nem vagyok képes fájdalmaimat leírni és könnyeim záporát megszámlálni. Oh! nem vagyok képes azt a keserűséget, mely szívemet-lelkemet és egész valómát gyöttri, elbeszélni, azért az ítéletért, mely uraságodra kimondatott. Igen, éjjel-nappal kinozza szívemet az elítélés, mert én mint e kedves katolikus lapnak olvasója, mindig az igazságot látom uraságod tollán ragyogni és azt a tüzet, mely lelkesített minket az Istenért, királyért és hazáért.

Kérve kérem tehát a szentséges Szivet, hogy az ő alázatos, hű tisztelőjét és kedves szolgáját, ki messze

tőlünk a tömlőc nyirkos falai között is ezt kiáltja hozzánk: meg ne szünjete az Istent, a királyt és a hazát szeretni és ha kell készek legyetek még véretek is ontani: védje, oltalmazza.

És mielőtt pár soraimat Jézus drága szent nevében lezárnam, kívánom, hogy e földi szenvedései után nyerje meg a dicsőség elhervadhatatlan koszoruját.

Jézus kegyes Szivebe ajánlva maradok alázatos tisztelője.

Kelt Czepléden 1895 június 15-én.

Perényi Mátyás.

Főtisztelendő szerkesztő ur!

Krisztus az igazság hirdetéseért került a gyalázat fájára, ön pedig mint Krisztus buzdó tanítványa az igaz hit védelméért vettetett a meggyalázó börtönbe; a kereszt az Ur Jézus föltámadása óta dicsőségben ragyog, főtisztelendőségéd rabbillincseit is, mint dicsfény övezi körül a lelkesítő szavai által öntudatra ébredt katolikusok millióinak részvéte.

Ön volt a katolicizmus alvó oroszánjának fölébresztője, ön bontotta ki a hadi zászlót az igaz hit védelmére és a zsidó álliberalizmus megdöntésére, és ime, ébresztő szózatára immár a szt. hit zászlója alá csoportosul minden igaz katolikus; ép azért vérzik szívünk, hogy az ellenség éppen a küzdelem hevében vettette önt, a mi zászlótartókat, a börtön mélyébe.

Az ellenség örvend, mert azt hiszi, hogy főtisztelendőségéddele egyttal bilincsekbe kerülnek az ön nemes eszméi is. De korai az ál liberalizmus öröme, mert hiába minden pogány, zsidólap aljas támadása azon igaz katolikusok iránt, kik szent vallásuk védelmére kelnek. Mi az ön vértanúságából csak erőt és bátorságot meritünk, hogy szent hitünkért ezentul még későbbek legyünk küzdeni és ha kell, meghalni.

Vigasztalhatatlan a mi szívünk az ön kínos rab-sága miatt, fáj főtisztelendőségédnek legfőképpen a küzdeletről való elszakítás, de vigasztalódjék, mert a föltámadt katolikusok milliói a börtönben sem hagyják el önt; ott vannak ők őszinte részvétükkel és buzdó imájukkal; ezek között van az én csekélységem is, a mely azt kívánja, hogy vigasztalja meg főtisztelendőségédet az édes Üdvözítő, ki maga mondá: „Boldogok, kik az igazságért üldözést szenvednek.”

Előre katolikusok a szent hit védelmére! Éljen a néppárt!

Maradtam tisztelettel testvére az Urban

Somlyó-Vásárhely 1895 jún. 15-én.

Kéri Elek, néppárti választó.

Főtisztelendő szerkesztő ur!

Fogadja őszinte tisztelőjének részvét nyilatkozatát. Azon buzgalma, mellyel a nép érdekeiért sikra szállt, oly tiszteletet keltett bennünk, hogy szavakban kifejezést nem tudok találni. Vigasztalja az a tudat, hogy számtalan hitrokonai osztoznak szenvedésében. Minél jobban el vannak elveink nyomva, annál nagyobb erővel törnek majd elő a kellő időben.

Budapest 1895. jún. 9.

Tisztelettel

Farkas Róza a „Magyar Néplap” olvasója.

Főtisztelendő szerkesztő ur!

Ha módunkban állana áldozni ugy, a hogyan lekesedni tudunk a szent ügyért: bizonyára nem 8 forintot, hanem százakat hoztunk volna össze. De bizton hiszem, hogyha kivétel nélkül mindenki csak annyit

áldoz, a mennyi tőle telik: akkor is megérjük azt, hogy ezerszerre többet használt a magas kormány igazság szeretete ügyünknek, — mert hiszen az ő parancsára történik minden, — mint a mennytől ártani akart.*) El akarta törölni a föld színéről ezt a „lázító“ kis lapot, a mely már annyi főfajást okozott neki; el akarta fojtani derék szerkesztője nemes törekvését; s azt hitte, hogy ha a vezért falak közé zárja, az eszmét is sikerült megsemmisítenie. — Ezer öröm. nagyon csalódott! A lelkesedés fokozottan nő; az előfizetők megkésztetődnek; az eszme még szélesebb tért hódít; a lelkesedés és ragaszkodás még odaadóbb. S megteremti a nép lelkesedése azt, a mit a kormány rozszakaratu s ellenséges közbejárása nélkül főtisztelendő szerkesztőségek csupán szerkesztői buzgalmukból talán évtizedek alatt sem értek volna el.

Ne sajnáljuk hát, hogy „megtörtént,“ hanem örüljünk, hogy így történt.

Üdvözöljük a nemes gondolat megteremtőjét, üdvözöljük az eszme bajnokát.

Eger 1895. jún. 11.

Igaz tisztelőjük
Klimata Károly I. éves hh.

Főtisztelendő szerkesztő ur!

Nem vagyok ugyan a magyar nép érdekeiért kártalan s bátran küzdő „Magyar Néplap“ előfizetője, de igenis rendes olvasója.

A tanuló ifjúnok nincsenek még megállapodott nézetei az egyes társadalmi, politikai kérdések felől; mégis alkot magának eszméket, melyeket később, mint férfiú érvényesíteni törekszik. Így nekem is vannak egyes eszméim, melyeket bennem az egyes népek történelmének tanulmányozása, részint a mai kor áramlatai érleltek meg. Minthogy főtiszt. Lepsényi ur ez eszmékért való küzdelme miatt szenved ártatlanul fogságot: én csekély tehetségemhez képest 1 frtot küldök a „M. N.“ 23. számához csatolt mellékletben kifejtett célra.

Szombathely, jun. 8.

Egyébiránt maradok mély tisztelettel

Gáspári Rezső főgm. VII. oszt. tanuló.

Tekintetes szerkesztőség!

Fogadja a börtönben sínlődő főtisztelendő Lepsényi Miklós ur iránt minden magyar katolikus kebelében érzeti legmélyebb részvételünk kifejezését.

Szomorú idők ezek, de miniket vigasztal azon biztos tudat, hogy azon üldözöttek és erőszakoskodások, melyeket a katolikus írókon és a néppártion választásoknál elkövetnek, csak a liberális kormány és párt utolsó rugkapálódzásának kifolyásai.

Adjon az ég a börtönben szenvedőnek erőt, hogy onnét kiszabadulva azt a zászlót, amelyet ő legelőször hontott ki, magasan lobogtathassa, hogy mi azt annak idejében a budavári miniszterelnöki palotára tűzhessük.

Éljen a néppárt!

Budapest. 1895. évi június hó 16-án.

Molnár János, Lőrincz János, Stirmayer Mihály.
Budapest fő- és székvárosi I. ker. választó polgárok.

*) Nagyon igaz. Ha mindnyájunkat észretérítene ez az ítélet s áldozatkészre serkentene: úgy csak használna ügyünknek. De ha számunk arányát nézzük, azt látjuk, hogy eddig minden tízedik nagyközönségre ha esik egy ember, aki ilyen helyesen képes ítélni a dologról. Szerk.

Főtisztelendő szerkesztő ur!

Kérem a főtisztelendő szerkesztő urat, kegyeskedjék szívből való részvételem a főtisztelendő Lepsényi urral tudatni. Fáj nagyon, hogy szegény szolga vagyok, de nem magamért, hanem, hogy tehetetlenül kell tűrnöm azt, hogy a szegények jóakaróját ártatlanul kinezik, bebörtönözik. De ha egyébbel segélyezni nem tudok, küldök érte Isten elé imádságot és fohászkodást.

Főnyeden 1895. Junius 13-án

Ezek után maradok a főtisztelendő szerkesztő urnak tisztelő és alázatos szolgálója Nagy József.

Főtisztelendő szerkesztő ur!

Elítéltetése alkalmából fogadja nagyrabecsülésem kifejezését.

Azok a szegény emberek nem tudják, hogy az eszmét börtönbe zárni nem lehet; sőt minél jobban üldözik, annál jobban erősödik az.

Nyiregyháza, 1895. jún. 15.

Igaz tisztelője

Matuszka Mihály, hittanár.

Főtisztelendő szerkesztő ur!

Fájdalom fog el, hogy még a szent igazságért is kell szenvedni. Lehet, hogy a Mindenható Ur Isten próbál lesz-e a 19-ik században vértanú, aki szent vallásunkért sikra mer szállni? Hajdan a szent apostolok későbbiek voltak meghalni, minthogy Krisztust megtagadják. Bizom a mindenható Istenben, ő lesz segítője.

Itt az idő, amint látom, midőn oroszlán bátorsággal kell küzdenünk halálig a szent vallásért.

Isten áldja önt mennyei üdvösséggel.

Pest-Sz.-István 1895. jún. 16-án.

Igaz hű tisztelője

Vuics Mihály.

Főtisztelendő szerkesztő ur!

Főtisztelendő s érdemű szerkesztő Lepsényi Miklós urnak az igazság érdekében tanúsított nemes buzgalmaért történt elítéltetését úgy hiveim általán, mint plébánián területén nagy számban létező más vallásbeli keresztények közül is tudomásom szerint oly megbotránkozással vették tudomásul, hogy az előbbieknél még olyanok is, kik nem hordatják sem a „Magyar Néplap“-ot sem a „Krest'an“-t; — Rudnay József ur hithű hívem felszólítására, — minden közveitéseim nélkül, a közöltetett kegyadományi felszólítás értelmében, — egymás közt gyűjtést rendeztek, melynek eredménye az ide hódolattal csatolt adomány névjegyzéken feltüntetett összeg lett.

Melyet, midőn a mai napon póstautalvány mellett főt. uraságának kezeibe juttatni, — áldva az ügybuzgó adakozókat, — szerencsém van, egyszersmind esedezem, hogy ezen adakozást tekintettel az általam jól ismert s ily ügyekben nem csekély akadályt szenvedő helyi viszonyokra a „Krest'an“-ban lehetőleg névszerint nyugtázní méltóztassék. Jóllehet hithű népemtől ezen kezdeményezést reméltem, mégis nagy örömem van benne; a mennyeiben egyrészt megnyugtatólag tapasztalom, hogy buzditó szavaim nem veszték kárba: — másrészt, ahol alap van, biztosabban lehet építeni; s részemről ezután sem szünöm meg, — bármily akadályokkal küzdve, — nemes ügyünkben fáradni.

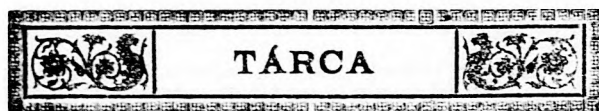
Ugybuzgó működésükre a csalhatatlanul igazságos Isten áldását szívem mélyéből kívánva, mely hódolattal vagyok.

Kokován, 1895. június hó 16-án.
Főtisztelendő szerkesztő urnak alázatos hive
Bukovina Antal kokovai plébános.

Főtisztelendő szerkesztő ur!

A katolikus ügy nemes szívű áldozatának ft. Lep-sényi Miklós urnak benső részvétemet nyilvánítom és a büntetés üdvös elviselésére Isten bőséges kegyelmét kérem az adakozókkal együtt.

özv. Doretál Teréz gyűjtő.

Szegedi börtönriadók.

(Lepsényihez.)

Örök Isten, az egekben
Van-e még hű angyalod,
Hogy itt menten megjelenjen,
Fényt derítsen, s jó napot;
Hogy ez éjjek éjjeléből
E zord börtön fenekéről
Váltsa meg a hű apostolt,
Ki érted s értünk harcolt.

Van még szolgád az egekben:
Küldd le hát e honba menten;
Nyissa ki a börtönajtót,
Váltsa ki a hős hitvallót,
Mert ha az meg nem jelen,
Feltámad a nép-elem,
S mely váltságot az szerez:
Az a váltság szörnyű lesz!

Hová jutánk?

Hová jutánk, most látjátok:
Jól néztek, gyáva népek!
Sötét börtön vár reátok,
Hogyha még most sem eszméltek.

Szabadon jár minden jött-ment,
De a Krisztus, de a Fölkent
Nem jöhet a népeihez,
Nem szólhat az övéihez.

Ki hitünket óvja, vedi,
Az a börtön fensékén ül;

Ki hitünket dulja, sérti:
Az a fejünk tetején ül.

Szent Istvánnak országában,
Máriának szent honában
Ily gyalázat, ennyi szégyen
Még nem esett soha népen!

Ide jutánk, ide bizony!
S nem segítetek most e bajon?
Kitör akkor harmadnapon
A legszentebb forradalom!

Szent Istvánnak ős törvénye
Megmondta már ezer éve,
Hogy ki a szent hitet védi
Az a király szeme fénye.

De a ki a hitet sérti
Az a trónt is aláássa,
Az olyannak nem is lehet
Becsületes kormányzása.

Ezredéves magyar nép te,
Törvény szerint tégy tehát ma:
Ki hitedet aláásta,
Fölkentedet meggyalázta

Ne tedd fejed tetejére;
Malomkövet tégy nyakára
S dobd a tenger fenekére!

Kálmán Károly.

Az anya.

A letűnő nap lángvörös színnel vont a eget.
Erős szél sivitott.

A haragos zöld fenyvesek remegve susogtak,
hegy aljánál pompázó rozskalászok busan hajtoiták le
fejüket.

Az egész természet szomorú volt.

Elmereng a multon... Elöttem áll egy szivre-
ható kép, egy fájdalmas törélet.

A kis városban elterjedt a rémes hír:
— Tűz van! Tűz van!

A harangok zúgtak, a nép összefutott, s félelem-
től remegve kerdezte:

— Hol ég?!

— Az alsó utcában — volt a felelet.

Az alsó utcai „kopott ház” lángban állott. A
buzgó oltók mindent elkövettek a megmentésre. Hiába.
A lángok már az ablakon törtek ki, a nádtető már
már dűledezett. Nem segít itt emberi erő, a tűzé a
diadal.

A nézők körében egyszerre nagy nyugtalanság tá-
madt. Egy szegényesen öltözött halavány arcú asszony

igyekezett erőnek erejével magát köröszkül törni a tömegben. Az égő ház képe borzalmat festett arcára, s kezeit tördelve, rohant annak ajtajához.

— Fiam, édes fiam! — kiáltá szivettépős hangján.

S már ott áll az ajtónál, a kitoró lángok már nyaldossák ruháját, de visszatartják. Jók az emberek, kiragadják őt a biztos halál karjaiból.

— Engedjétek! Engedjétek! a fiamat, a fiamat! Ott van a padlásszobában. Engedjétek! — sikoltoz kétségbeesetten a szerencsétlen anya.

Oh, ha tudta volna, hogy így lesz, dehogy ment volna tejért.

Dehogy zárta volna szeretett gyermekére az ajtót! Az pedig alszik édesen, bo'dogan, mint egy angyal, alszik tovább és nem tudja, minő szerencsétlenség környezi.

— Szabadítsátok ki! Az Isten szent nevére! kiáltja fuldokló hangon.

Szavaira mély csend támadt. A lakosok összenéztek, a szabadítót keresték.

A szabadító megjött. Ép most ront be egy hatalmas legény az égő házba.

A nép izgatott, kíváncsian várja őt.

Es a legény visszatér, kormos arccal, égett ruhával — gyermek nélkül.

— Nem lehet! — susogja. — A padlásszobába vezető lépcsők lángokban állanak.

Követi őt egy másik. Erős, izmos alak, ki játszva töri köröszkül magát a lángokon.

A szél sivitott, a fojtó füst kitört az ajtón, a lángok erősen csapdostak és a férfi eszméletlenül terült el a küszöbön, félholtan huzzák ki onnan.

A gyermek pedig alszik, még mindig édesen, boldogan. Ő nem tudja, hogy már feni a halál kaszáját egy ártatlan teremtésre.

De az anya tudja.

Kiszabadítja magát az őrző kezekből, berohan az égő házba, s fel a lángokban álló, recsegő lépcsőkön!

— Szent Isten! kiált észörnyedve a népi, s elfojtott lélekzettel várja: mi fog történni?

A lángok mindjobban — talán már utoljára — törnek elő, a tetőzet már összedől, s az eresz alól a zsarátnok nagy darabokban hull alá. A nép a végsőre vár, a ház összedülésére.

E pillanatban megjelenik az ajtóban az anya. Ruháját a lángok mardossák, a haját már leperzselték, de szemei örömtől csillognak, s remegő karjait magasra emelve, diadalmas arccal mutatja — gyermekét, meg-szabadított fiát!

A „kopott ház” romba dől.

A szerencsétlen anyát kórházba vitték. Az orvosok szerint nem fog sokáig élni, a sebek borzasztók, halálosak.

Ő azonban nem érez kint, égető fájdalmat, csak gyermekét nézi, szeretett gyermekét!

Harmadnapra azután érezte, hogy meg fog szabadulni szenvedéseitől.

Odahozták gyermekét, erőltlen karjaival még keblére tudta ölelni, s ederjes ajkával még tudott egy forró, egy bucsucsókot nyomni rózsapiros arcára.

Azután feje alá hanyatlott, kezeit imára kulcsolta össze, s csak ajkán ült még egy édes boldog mosoly.

A mosoly után kiszállt belőle a lélek, fel a menyeyi magasságba.

Kajuch Bertalan.

Jelentés.

Jövő évre ünnepeljük hazánk ezredéves főnállásának emlékét. Mindenki tudja, hogy ezernyi súlyos megpróbáltatások közt ezt az államot egyedül keresztény jellege mentette meg az enyészettől. És e keresztény jellegét rá szent István király-*apostolunk* nyomta, aki a magyar népet kereszténnyé és ez országot keresztény állammá tette. Ez áldott laikü király-*apostol* emlékét tehát, különösen ez elpogányosodott korban mindenképpen dicsőíteni és magasztalni kell, kinek-kinek legjobb tehetsége szerint. Tiszteletét minden keresztény hajlékba be kell vinni: e célból páratlanul fényes kiállítású naptárt fogunk közrebocsájtani Szent István király naptára címen. Kérjük azért olvasóinkat, járuljanak hozzá első szent királyunk tiszteletének terjesztéséhez az által, hogy e naptárra előre figyelmessé tesznek mindenkit s annak megszerzését minden ösmerősüknek ajánlják. Az ára a „Magyar Néplapban” jelezve lesz.

HIREK

József kir. herceg a gazdatisztek védője. A magyar gazdatisztek és erdőtisztek országos egyesülete védnökü fölkérte József kir. herceget. Mint értesülünk, a kir. herceg elfogadta a protektorságot „tekintettel az egyesület hazafias és humánus céljaira,” melynek tanujelét eddig is bőven adta a tagjai közt szétosztott segélyekkel és azzal, hogy pártfogása alatt alakult és működik a mezőgazdasággal és erdőszettel foglalkozók nyugdíjintézete.

Ujabb véres eset Przemyslben. A Württemberg-huszárezred felett, úgy látszik, valami balvégzet lebeg. A múlt hetekben tele voltak a lapok Diószegi őrmester lekasabolásával Bratkovice kis galiciái faluban s most ugyanezekről a huszárokról hallunk megint egy megdöbbentő hirt. Mint ugyanis ma a fővárosban beszéltek, a Diószegi százada csinált megint valamit. A fogva levő huszonhat huszár helyett a bratkovicei század új legényeket és új ősmestert kapott. (A mi azt mutatja, hogy a fogva levők részben halálra, részben hosszú fogházra vannak ítélve.) Az őrmester az új legényeket elvitte a kercesmába mulatni, a legények mulattak, ittak s kapa-tosan összeveszték a polgári közönséggel. Ebből véres tusakodás támadt, a huszárok kardot rántottak s az lett a vége, hogy hir szerint két civil halva maradt a helyszínen. Egy más verzió szerint az őrmester, Diószegi utódja vágta agyon mind a kettőt. A katonai hatóságok szigorú vizsgálatot indítottak. Ez az, amit ma főváros-szerte beszéltek.

Egy tehén karrierje. Bártfán a királyné reggelijéhez egy riska tehén adta a tejet. A királyasszony Bártfán való időzése utolsó napján megnézte ezt a tehenet a Sarkady felügyelő istállójában, a saját kezéből meg-etette és megsimogatta. Az istálló személyzete nem ismervén meg a felséges asszonyt, alig akarta bebo-csájtani. A tehén annyira megtetszett a királynénak, hogy ötszáz forintot megvette. A riskát az udvari vonattal elvitték Bécsbe.

Zarándoklat Lourdesba. A magyar katolikusok lourdesi zarándoklata országos jellegű lesz, amennyiben majd minden vidékről jelentkeznek résztvevők. A jelentkezések és az előlegek befizetésének határidőjéül július 31-ike van kitűzve. A részletes program augusztusban jelenik meg, ha a jelentkezők száma 250-300 lesz, mert ez a szám kell a külön vonathoz. A zarándoklat 14 napig tart. Az odautazáskor Milanóban és Marsailleben, a visszautazáskor meg Nizzában és Velencében egy-egy napi pihenő lesz. Ugye városokban, mint 3 napon át Lourdesban a zarándokok teljes ellátásba részesülnek. Résztvételi díj személyenként I. osztály 240 forint, II. osztály 185 forint, III. osztály 110 forint. A zarándoklatra vonatkozólag mindennemű felvilágosítással szolgál dr. *Purt Iván*, az országos zarándoklat rendezője (Budapest, IV. központi papnövelde.)

A radnai bucsuk jubileuma. A híres bucsujáróhelyen, Radnán, most ünneplik meg kétszázéves fordulóját annak, hogy az áhitatos közönség Radnát bucsujárással keresi fel. Ez alkalomból ma Temesvárról elindultak Radnára a megyei bucsusok; különösen sok résztvevő érkezett Versecről, Fehértemplomról, Károlyfalváról és a közeli falvakból. A bucsusok ünnepséggel vonulnak be Radnára.

Székesfehérvár és Huberth tábornok. A Székesfehérvár miatti rendelkezési állományba helyezett Huberth Andor tábornok a minap bucsulevelet intézett Székesfehérvár közönségéhez. A polgárság nevében most Havranek József polgármester felelt a levélre. Megírja a tábornoknak, hogy az egész város a legmélyebb sajnálkozással látja az ő távozását, „aki a hazafias barátság szétszakíthatatlan kapeszával tartotta össze a katonaságot a polgársággal s aki maga is egy személyben kiváló hivatásszerű jó katona s tisztelt és szeretett polgára volt a városnak.”

Az erdélyrészi hadgyakorlatok. Az idei erdélyrészi nagy hadgyakorlatok alkalmával a tizenkettedik hadtest mintegy 30-40 ezer emberrel Kolozsváron fog keresztül vonulni a megütözés színhelyére. A csapatok körülbelül szeptember 21-én, szombaton reggel érkeznek Kolozsvárra és részint a városban, részint a határban fognak egy napig pihenni és 22-én tovább vonulnak. Ő felsége a 22-iki fogadás után vasárnap délután különvonaton fog a hadtestet után menni s azt Bárfy Hunyadon várja be. A hadtestnek egy napon át Kolozsvárott való tartózkodására a hatóság már megkezdte az intézkedéseket.

Aratók és béresek csatája. A Nyiregyháza szomszédságában levő Királytelek pusztán a Desseffy grófok uradalmában véres verekedés támadt az arató munkások és az uradalom cselédszemélyzete között. Mint a Debrecenben székelő b.-ujvárosi szolgabírósgot Hadház községből értesítették, a verekedés következőkép keletkezett: H.-Hadházról körülbelül 140 munkást fogadott föl az uradalom az aratási munkálatokra. — Tegnapelőtt egyik hadházi legény végigvágott egy ókrón, s ezért a béresgazda keményen rászólt a munkásra. Ez azonban gorombán felelt vissza, mire a béresgazda arcul ütötte. A verekedő természetű hadházi legény ekkor egy vasvillával a gazda vállára csapott. Az uradalom szolgálatában levő, közelálló béresek látván, hogy a gazdával mint bánik a duhaj legény, segítségére mentek az öregnek. A többi hadháziak pedig, kutyák, szolgakutyák kiáltásokkal a béresre rohantak. A béresek többen voltak s kapákkal szétszórták a hadháziakat, akik közül sokan a helyszínen maradtak bezuzott fejjel, összekaszabolt tagokkal. A feldühödt bérescsapat a hadháziak után rohant s kegyetlenül elverte, ha egyet-egy

utólért. Már a verekedés színhelyén többen halva maradtak, vagy huszan pedig súlyosan megsebesültek. Ezek között gyermekek is vannak, akik szintén belevegyültek a harcba. A hadháziak csendőrök fedezete mellett vonultak haza. — A vizsgálatot a nyiregyházi vizsgálóbírósg folytatja.

Nagy lopás történt a Gizella-gőzmalomban. Több waggonra rugó liszt és korpa tűnt el. A lopást oly ügyesen hajtották végre, hogy a malomigazgatóság csak hosszas megfigyelés után tudott a tolvajok kiletére nézve támpontokat szerezni, amikor is *Ahrenstein* Dávid kereskedő és *Weisz* Lajos raktáros ellen megtették a följelentést. Mindkét jó madár zsidó!

Egyházi szerek, templomi zászlók és lobogók stb. bevásárlására ajánljuk *Gavara József* egyházi szerek műintézetét Budapest väezi-utca 17.

Lourdes-naptárak. A magyar és tótnyelvű *Lourdes-naptárakat* a „Magyar Néplap” ft. szerkesztője szives volt a *dalmáciai seplőtelen fogantatás temploma javára* a trappista árvaház tulajdonába visszabocsájtani. Tisztelettel jelentjük, hogy a naptárakat ft. *Mészáros Kálmán* lesz szives kiadni, akibe az megrendelések egyedül intézendők és senki máshoz. A naptárakat az apát ur páratlan diszítéssel látja el. A tartalmat illetőleg pedig meg lesz lepve a közönség *Lasserre Henrik* eredeti levele, és arcképe, valamint a csodagyógyultak eredeti arcképei által.

Egyházi szerek, műhímzések, miseruhák, zászlók, kereszt-úti- és oltárképek, csillárok, fehéreneműek, kegytárgyak, képek és könyvek beszerzésére ajánljuk *Szűts és Társa*, a bibornokérek és Magyarország hercegprimásának udvari szállitót Budapest. — Árjegyzékeiket kívánatra bérmentve küldik.

LEVELEZÉS

Főtisztelendő szerkesztő ur!

Most, midőn az egész országban arról van panasza, mily lelkiismeretlenül írták össze a választók névjegyzékét, alulírt is b. tudomására hozza főtisztelendőségemnek, mily hullatlan visszaélést követtek el nemcsak az összeírásnál, de a választók névjegyzéke közzé tételénél is. Közönségünkben az összeírás június hóban eszközölt 3 egyén: egy zsidóból lett keresztény rendőrkapitány, egy zsidószabadkőmives oraság és a község jegyzője. Már az összeírás előtt törvénytelenéget követtek el, amennyiben a lakossággal nem közölték az összeírás napját. A visszaérkezett jegyzék is törvénytelenesen, csak július 10-én hozatott a polgárság tudomására s csak júl. 15-ig fogadtattak el a felszólamlások.

Ha a tengernek vize mind téntává válnék, még akkor sem tudnám leírni azt a felháborodást, mit a választó polgároknak a névjegyzék megtekintése szült. Szomorú képet nyújt a lajstrom. 180 választó polgárnak egy negyed része jogtalanul ki van hagyva. Az összeírás előtt egy választó polgárnak azt mondták a község házánál: „maga csak nem fog a papokkal szavazni?” mire a derék polgár felelt: „Amint lelkiismeretem sugalja, úgy fogok tenni,” ezen kijelentése elég volt arra, hogy a lajstromból kihagyassék. A névjegyzékbe több oly egyént vettek föl, kiknek semmi helye sem volna ott. Így többek között egy D. J. zsidót, kinek egy pünkltin kívül semmije sincs, egy tanítót, talán csak azért, mert Justh Gy.-át fogadta, stb.

A felszólamlások, amennyiben az idő rövidsége engedte, benyujtattak.

Érdekes a szolnoki tiszavidéki takarékpénztárnak az az eljárása is, melylyel jövőre a rákóci-i választó polgárok szavazatait a maga pártjának biztosítani véli. A rákóciak földje ugyanis még a kincstár birtokában van néhány évre. A zsidókból álló takarékpénztárnak nem kevesebb a számdéka, mint a rákóciakat rávenni, hogy vegyenek fel a takaréktól pénzt s fizessék ki a kincstárt. S a takarékpénztár meg is indította a hajszát a rákóci-i adóssai ellen. Felszólították, hogy vagy fizessék le tartozásaikat rögtön, vagy adják beleegyezésüket arra, hogy a banktól vesznek fel pénzt s kifizetik a kincstárt, földjeiket pedig a takarékra tábláztatják! Hát bizony azt mondjuk mi rákóciak, zsidóuraimék nem fognak minket, mint a komédiások bábjaikat, soha dróton rángatni; nem fogunk úgy szavazni, mint a híres „Aliance” akarná. És hogy nem megyünk a lépre, a zsidó urak folyton azt üzengetik, hogy oly okosak vagyunk, hogy Budapestre mehetnénk minisztereknek. Hát bizony vagyunk olyan okosak, hogy nem megyünk, mint a légy a zsidók kivetett hálójába, hol arra a sorsra jutánk, mint a légy a pók hálójában.

Rákócín, 1895. júl. 16-án.

Vagyok mély tisztelettel

Seres Kálmán, a „kath. népkör” vil. elnöke.

Adakozások.

Lapunk főszerkesztőjének: Lepsényi Miklósnak sajnálatos elítéltetése által fölmerült költségek viseléséhez adományaikkal járulni szivesek voltak:

Szabó Pál és neje gyűjtése Agyagos: saját részéről 50 kr., Németh Ferenc, ifj. Csizsár Gáspár és János, Márk Mihály, Horváth János, Kis Pál, Sas János, Németh Kálmán, Márk János 50—50 kr., összes gyűjtés többek részéről 9 frt 10 kr., Schödl Gyula és Letovanecz Vendel rendezők által az Országos Közp. Kath. Legényegyletben eszközölt gyűjtéshez járultak: Kirch Károly I. könyvtárnok, Tóth János tekeasztal rendező, Préda Győző tekepálya rendező, Pék János rendező, Gerdenits Kristóf pótrendező, Gerdenits Vilmos, Hadoniczky Antal és Scheidler János 50—50 kr., többen 2 frt 10 kr. összesen 6 frt 10 kr., korábbi gyűjtéssel összesen 20 frt 40 kr., Nagy-Kartalról Szabó András utján: Szabó András, Csándl Lajos, Zámbo János, Vaka Mária, Zacuer Antal, Sós János, Brágyel Borbála, Fehér József, Zámbo Juliána, Kraka Juliána, Szüts András, Kalesó Mihály, Szászi Márton, Kis Mihály, Lados István, Konkolyi János, Szőke József, Szőke István, Szalai Klára, Urbány István, id. Mócsa József, dr. Bercezy András, Bodor Juliána, Zámbo Mihály, Alberty Antal, Mócsa Angyal, Konkol János összesen 7 frt 31 kr., Pápceről adakoztak: Ehn Antal urad. bérlő 2 frt, ifj. Pap Imre és neje 1 frt 20 kr., id. Pap Imre és neje 70 kr., Lakos Vendel, Takács Sándor, Takács Imre, özv., Somogyi Mihályné 50—50 kr., többen 1 frt, összesen 6 frt 90 kr., Sopronból Nagy Imre utján: saját részéről 1 frt, Horváth József 1 frt, Nagy Erzsébet, Horváth Anna, Markovits Róza, Horváth István, Szalai József, Vámos Róza, 50—50 kr., többen összesen 5 frt 60 kr., Ácsról Nagy Mariska gyűjtése: saját részéről és Bergstein Mihály 50—50 kr., többen 2 frt 25 kr., összesen 3 frt 25 kr., Vácra: Zradula Etelka utján: saját részéről, özv. Fors Mária, Vécsei Báróné M., Prokop Károlyné 50—50 kr., többen 1 frt 30 kr., összesen 3 frt 30 kr., Heronyányi János utján Fadd: saját részéről 50 kr., Koleszár Boldizsár 1 frt, Horváth József, Czöndör József, Meksz Já-

nos 50—50 kr., összesen 3 frt 20 kr., Ernszt György utján Barátur: saját és Sziber János részéről 50—50 kr., ft. Prang Nándor plb. 2 frt, összesen 3 frt, Horváth Mihály Széplak 1 frt 50 kr., Magyar Ignác Kaposvár 50 kr., Gehring Fülöp Somberek 1 frt 20 kr., Horváth István Hosszu-Peresztég 50 kr., Csizsár János Fertő-Szt-Miklós 50 kr., Szabó István Gyula 50 kr., Bautman Tóni Brassó 2 frt, Kiss Antal Somos-Ujfalu 50 kr., Pincehelyről: N. N., Szüts József káplán 50—50 kr., Varró Ferenc Kapoly 50 kr., özv. Leltár Istvánné Hódmezővásárhely 50 kr., Fejér Nándor Bihar 1 frt, Reizer Mátyás Kraszna-Bélték 50 kr., Szendy György Szombat-hely 1 frt, Harmath Ferenc Adánd 50 kr., Kovács István Bécs-Ujhely 50 kr., Müller Lajos Győr 50 kr., Nagy Miklós Duna-Szerdahely 50 kr., Tóbiás György Sárosd 50 kr., nagys. és ft. dr. Virter Lajos nagyprépost Vác 5 frt, Pitroff Irén utján Zovár 5 frt 30 kr., Szilágyi Antal utján Ó-Kanizsa: saját részéről és Törteli Lukács, Bata János Pál 1—1 frt, Ruzsa Ferenc, Takács Otmár, Szabó Lukács, id. Szabó András és Péter, Beller Tamás 50—50 kr., összesen 6 frt, ugyanonnét Kekozovits Sándor utján saját és Lo-onczy Péter részéről 50—50 kr., többek részéről 2 frt 50 kr., összesen 3 frt 50 kr., ugyanonnét Vövis István 50 kr., többek részéről 75 kr., összesen 1 frt 25 kr., ugyanonnét Kelemen György révén: saját részéről 1 frt 50 kr., Nagy Péter, Szella Ferenc, Nagy István, Szabó (csákó) János, Kovács Ferenc 50—50 kr., Kovács Jakab István és neje 75 kr., Kovács Lukács 60 kr., Törteli Lukács és neje 5 frt, Törteli György 1 frt, ft. plebános ur 5 frt, káplánok 2 frt, többek részéről 1 frt 95 kr., összesen 20 frt 30 kr., összesen adakoztak 31 frt 05 kr., Budapestről: Messik Győzőné és Messik Gyuláné 1—1 frt, Komáromból egy jó lélek, ki már korábban is adott, ismét 1 frt 50 kr., Sobor István Kis-Czenk 50 kr., Szentésről adakoztak: Fekete Pál, Pataki József, Fekete Dömötör, Dömötör Ferenc 1—1 frt, Mezei Mór kántor, László János, Béres Molnár József, Gombos György, Kenyeres János, Ollai Mátyás és József, id. Kovács István, Barta Mihály, Mátrai András, Dömsödi Mihály, Csizsár György, Barta István, és László, Sütő Gábor, Janó Gábor, Kátói Tót István, Lantos József és Mihály 50—50 kr., többen 50 kr., összesen 14 frt., Smidt Istvánné révén Pápa: saját részéről, ugy Bauer Anna, Tandó Mihályné 1—1 frt, Vake Anna, Mákli Jánosné, Rozonberki Jánosné, Gósla Imre, özv. Steindli Józsefné, özv. Stark Jánosné 50—50 kr., többen 70 kr., összesen 6 frt 70 kr., Roszitska József utján Neszmély: saját részéről, ugy Roszitska Etel, Kiss Gyula és Harkó Ferenc 50—50 kr., többen 1 frt 50 kr., összesen 3 frt 50 kr., Balmaz-Ujvárosról: Bagi József, Saitl Tamás, Lovász András, Mihálik József és N. N. 50—50 kr., ketten 40—40 kr., összesen 3 frt 30 kr., Jánossi István Golop 1 frt, Pitroff Irén révén Zavar: saját részéről, ugy N. N., gr. Majláth Livia, gr. Majláth Nándor, Pidl Etelka, Saller Anna, Jakab Mária, Stramik Karolin 50—50 kr., többen 1 frt 30 kr., összesen 5 frt 30 kr., Nagy József és ifj. Molnár János Hegy-Magos 50—50 kr., Magyar Ferenc Város-Hídvég 1 frt, Lökkös Lajos Lédecz 1 frt 20 kr., Pölczér József Marczali 50 kr., fűdő Angyal György s. lelkész Alsó-Bagod 50 kr., Molnár István utján Jánokról többen 2 frt 35 kr., Tápi József Stér 85 kr., Hölmst Reid Károly Székesfehérvár 50 kr., Banyha Ferenc Cs. Somorja 1 frt, Székesfehérvárról: özv. Fekete Pálné, Péntek Ferenc, özv. Péntek Józsefné, Péntek Katalin 50—50 kr., összesen 2 frt, olvashatlan postabélyegzővel Szapka Ferenc utján: saját részéről ugy Dömötör Antal ispán, Juhász György és neje 1—1 frt, Fehér Mihály 50 kr., összesen 3 frt 50 kr.

A beküldött kegyes adományokért, nem különben a hozzánk intézett rokonszenves részvevő sorokért szent ügyünk drága vértanújának nevében legforróbb köszönetünket nyilvánítjuk. Áldja meg az Isten a kegyes adakozókat az ég és föld minden áldásával!

Szent Péter lánc-szövetsége.

Az egyház mindenkor tiszteletben tartotta azon kinzó eszközöket, melyek által ellenségeink útján Isten jámbor szolgálóinak lihtúságát próbára tette. A kereszti, mely hajdan gyalázat jele volt, miután Üdvözítőnk rajta kiszenvedett, legnagyobb kegyeletünk tárgyává lett. Hasonlóképp tiszteletben tartja az egyház szent Péter láncát is, mely az angyal érintésére kezéről és lábáról a börtönben leesett. Tiszteletére Rómában nagyszerű templom épült s egy szövetség is alakult, mely bucsukkal van ellátva, s melynek tagjai szent Péter láncának és a furdított keresztnak kicsinyített alakját magukon hordják, többnyire óralánc gyanánt. E szent Péter láncszövetségéről szóló tudósítalókat főt. *Kálmán Károly sóskuti* (Fehér m.) plebános ur összeírta egy könyvbe és kész arra a nagylelkűségre, hogy aki hozzá utalványoz 55 krajcárt *Lepsényi elíteltetésének költségeire*, annak az említett könyvet bérmentve megküldi. Ha tekintjük, hogy e könyv 1 forint és aki az említett jó célra 55 krt ad, az a könyvet megkapja, méltán remélhetjük, hogy azt minden híthú kath. iparkodik megszerezni. Szerk.

HITBUZGALMI ROVAT.

Sz. Rajmond, varga.

Julius 28.

Istenfélő kézműves szülőktől származott. Olaszországban, Placencia városban 1140 ben született. Már gyermek korában eleven eszű, okos, ügyes, nyíltszívű volt, a nálánál szegényebekben, az elhagyottakon tehetsége szerint segíteni iparkodott. 12 éves korában szülői mesterségre adták, s bár nem nagy kedve volt a mesterségekhez, de szülőinek engedelmeskedett. 14 éves korában meghalt az édes atyja. Ekkor arra szánta magát, hogy egyedül az Ur Jézusnak fog szolgálni. E végből Jerusalembé kívánczozott a sz. sírhoz zárandokolni. Édes anyja nem ellenkezett, hanem inkább ő maga is vele akart menni. Mielőtt utnak indultak volna, a püspöknél jelentkeztek. A püspök megáldotta őket s vöröskeresztet tűzött a mellükre.

Rajmond a második keresztes hadjárat előtt született. 9 éves volt mikor a keresztesek szerencsétlen próbálkozás után visszatértek. A szentföldről hallott hírek keltették fel benne is a

vágyat, felkeresni a szent helyeket, ahol az édes Jézus élt, járt, tanított, szenvedett, meghalt, feltámadott. . . .

Mint a keresztes harcosok, ő is, édes anyjával együtt a püspök által mellükre tűzött vörös kereszttel megjelölve kelt utra és szerencsésen meg is érkeztek. Felkeresték az Ur Jézus születése helyét Bethlehembben, fel a Kálváriát Jeruzsálem mellett. Majd boldogan visszaindultak. A hajón azonban Rajmond megbetegedett. Erős láz teljesen elgyengíté. Már szinte a halállal vívódott. A hajósok Rajmondot, hogy a hajón ne haljon meg, még elevenen a tengerbe akarták dobni. Azt a babonát hitték ugyanis, hogy ha valaki a hajón meghal, az nagy veszedelem az összes utasokra nézve, mert akkor valami nagy szerencsétlenség fogja mindnyájukat érni. Rajmond anyja azonban e babonás hajósok kegyetlen szándékába sehogy se egyezett bele. Fia testére borult, sirt, jajgatott mellette. Kezei közöl semmi módon se engedte őt ki. A hajósok végre felhagytak tervökkel, ellenkezőleg ők is letérdeltek a beteg mellé, és ők is imádkoztak a betegnek felgyógyulásáért, csak hogy az valamiképp hajójokon meg ne haljon és ők szerencsétlenné ne legyenek. Az Ur Isten meghallgatta kérésüket. Rajmond csodálatos módon meggyógyult. Szerencsésen átjutottak a tengeren. Hazájokba terheltek. Partra szállottak. . . . Rajmond édes anyjával, vissza Placentianak tartott. Utközben azonban anyja betegedett meg és rövid szenvedés után meg is halt.

Rajmond tisztességesen eltemette édes anyját, azután pedig Placencia városába visszatért. Szülői házáat birtokába vette s vargasággal kereste kenyerét.

Rokonai sürgetésére utóbb megházasodott. Házassága keresztény, szent állapot lön, a családi élet mintaképe volt az. Pörösködés, viszálykodás ismeretlen volt házában. Káromkodó, átkozódó szó nem hallatszott szájából. A vásár- és ünnepnapokat megszentelte. Ilyenkor nem dolgozott, ha csak az isteni tisztelet idején kívül a szegények részére ingyen nem, amiáltal nem vétkezett, hanem inkább irgalmassági cselekedetet művelt. De ezt is csak akkor tette, amikor azt hétköznap semmiképp se tehetné meg. Rendesen a jámbor szerzeteseket kereste fel, és azokkal istenes dolgokról, hitigazságokról beszélgetett.

A kétértelmű, illetlen beszédeket utálta. Ilyenektől társait minden alkalommal visszatartani igyekezett, — nemkülönben a haszontalan játékoktól is.

Vasár- és ünnepnapon a mesterlegényeket valamely műhelybe összegyűjtötte és ott a val-

lás igazságaira oktatta. Oktatása sikeres lett, miért is arra kérték, hogy oktassa másokat is más tágabb helyen. Ettől azonban Rajmond tartózkodott, mert ez, úgy mondá, már az egyházi férfiak és tanultabbak dolga.

Buzgósága, igaz vallásossága, a keresztény hit igazságában, nemkülönben a mesterségében való jártassága, helyes ítéléte, szeretettel teljes előzékenysége, emberbecsülése miatt, akik csak ismerték, mind tisztelték, becsülték, szerették — nem egyszer tanácsát is kikérték.

Rajmond imádkozott, böjtölt, az isteni szolgálatokat szorgalmasan látogatta, a predikációkat el nem kerülte, hanem figyelmesen hallgatta; a szentírást és más vallásos könyveket olvastatta és tanulgatta. Gyakran gyónt és áldozott. A szegényeken, özvegyeken, árvákon, uton járókon, tehetsége szerint mindenkor segített. Feleségét kemény haragos szóval nem szomorította, hanem szeliden, s nyájasan szoktatta a jóra.

Házasságát az Ur Isten gyermekekkel megáldotta. Megkereszteltetésük után az Ur Istennek ajánlotta őket fel. „Ime Uram, a te képmásod e gyermek, mondá, Te nekem ajándékoztad, én pedig neked visszaadom, neked ajánlom fel, kinek kezében van életünk és halálunk.“

Az Ur magához is vette őt — mind fiu — gyermekét. Rajmond nem zúgolódott, hanem Isten akaratán megnyugodott. „Az Ur adta, az Ur el is vette, legyen áldott az Ur neve; mondta mint egykor a jámbor, istenfélő Jób.

Hatodik fiának születése után nemsokára felesége súlyosan megbetegedett. Több hónapi betegsége után az Ur Isten szent akaratára hagyatkozva el is hunyt. Hosszu betegségében Rajmond őt legkisebb zokszó nélkül, önfeláldozással ápolta.

Rajmond, nejének halála után, fiát ipára bizta; ő pedig Rómába, az apostolok sírjához és Kompostellába, Spanyolországba, sz. Jakab apostol sírjához zárandokolt. Ezután Placentiába visszatért és ott házról-házra járva szegények részére alamizsnát gyűjtött. Szállóhelyet is építtetett, ahol a betegeket, szegényeket, nyomorékokat elhelyezte s rólok gondoskodott. A talált gyermekeket karjain, a nyomorékokat vállain vitte szállójába.

Figyelmét nem kerülték el a bukott nők se. Ezeket megtérésre bírta, tisztességes, jámbor özvegyekre bizta s utóbb erkölcsös családokhoz szolgálatba adta. Ha férjhez kívánczoltak menni, nászhozományt szerzett számukra.

Az özvegyeket és árvákat a törvényszék előtt védte; a pörlekedőket egymással kibékítette, a párbajokat, bajvivásokat ismételt kéréseivel, rábeszéléseivel megszüntette. A foglyokat vigasz-

talta, javulásra buzdította; — nem egyszer kegyelmet is kieszközölt számukra.

Igy buzgólkodott Rajmond az irgalmasság testi és lelki cselekedeteinek gyakorlásában. Terhes, sokszor veszélyes volt működése. Az Ur Isten azonban megáldotta munkáját.

60 éves korában 1200-ban július 27-én magához szólítá őt az Ur. Szenthez illő áhitattal vette fel az utolsó szentségeket és készült halálára. Halálos ágyán fiának azt ajánlotta, hogy szerzetesrendbe lépjen.

Halálát sokan gyászolták. A lakosok nagy tisztelettel eltemették, majd pedig annyi könyöradományt gyűjtöttek össze, hogy az szállodája fentartására a jövőre is elegendő lett. Az Ur Isten számos csodával tüntette ki Rajmondot, az egyszerű iparost.

Az irgalmasságot gyakorolva nyerted el, dicső szent a mennyországot. Könyörögi érettség a kegyes Jézusnál, hogy testi, lelki bajainktól mindnyájan megszabadulhassunk!

Alakítsunk sz. Alajos társulatot!

Sz. Alajos társulata áhitatra és erényre serkent. Áhitata első sorban az Oltáriszentségre irányul. Miért? Mert e társulat sz. Alajost akarja követni, sz. Alajos pedig az Oltáriszentséghez vezet minket.

Ugyan hová is vezethetne máshova?

Ha azt mondjuk neki: sz. Alajos, én téged követni akarok oda, ahová te mégy. Vezess hát, menj előttem! Erre a barátságos felszólításra szívat, nem szívat, hanem ezret, nem ezret, hanem milliót tesz egy ellen, hogy sz. Alajos addig nem nyugszik, amíg az Oltáriszentség elé nem vezet.

Lásd, ha sz. Alajos előttem halad, de te őt nem követed, hanem csak nézed, hogyan siet az Oltáriszentséghez, akkor ő ugyan oda ér nélküled is, de te bizony nem. Ha pedig az Oltáriszentséghez nem érsz, nem jutsz el az Ur Jézushoz se, mert az Oltáriszentség az Ur Jézus maga, testestül, lelkestül, mint Isten és mint ember. Ha nem jutsz el az Ur Jézushoz, nem jutsz el a mennyországba se, mert az Ur Jézus oly módon, mint az Oltáriszentségben, emberi testével és lelkével, az Oltáriszentségen kívül csak a mennyországban van.

Akarsz tehát a mennyországba jutni? Rajta, kövesd sz. Alajost az Oltáriszentség elé! Mert bizony megeshetik ám, hogy az Ur Jézus majd azt találja mondani, amikor e földi zárandoklás, e földi élet után maga elé szólít: „eredj, nem ismerlek, te nem vagy az én barátom, nem látogattál meg a földön“.

A napokban a „Religió és Vallás“ című derék katolikus újságban annak tudós szerkesztője egy francia misszionárius papnak következő szavait idézte: „Addig, míg a plebániákban az Urasztalához nem fogunk látni csak asszonyokat és gyermekeket, a vallás nem lesz se egészen komolyan véve, se eléggé tiszteletben tartva és nem fogja soha se a családra, se a társadalomra azt az uralmat gyakorolni, amely őt megilleti. A férjhez, a családapáig kell jutni, őt kell a templomba visszatéríteni s visszavezetni összes övei élén az Oltáriszentséghez“.

A francia missionariusnak szavait én ezzel a változtatással használom fel: „Oltáriszentséghez járó ifjak.”
Ime a cél!

„Oltáriszentséghez járó ifjak,?” Talán bizony ilyenek nincsenek is?

Hogy ne lennének, hiszen a gymnasiumi, a reális és a polgári iskolai ifjak járnak a templomba szent misére, meg szent áldozáshoz is. És a falusi fiatalság se mulasztja el se a karácsonyi, se a husvéti sz. gyónását.

Mi kell hát egyéb?

Mi-e?

Semmi egyéb, csak az először, hogy ne csak azok a középiskolai ifjak, hanem a felsők is, az egyetemiek is járjanak a templomba; másodsor pedig, hogy mind az egyik, mind a másik, mind pedig a harmadik, ne csak a templomba, hanem az Oltáriszentséghez is járjon; ne csak magához vegye az Oltáriszentséget, amugy hivatalosan, hanem valósággal áldozzék is. Érted mi ez? Ha szíves lennél meghallgatni, hogy értem én, de csak a jövőre. Addig is a jó Jézus legyen velünk.

Imádtassék és áldassék a legméltóságosabb Oltáriszentség!

MAI KÉPÜNKHÖZ

Minél nagyobb megpróbáltatásoknak voltak kitéve egyes ker. népek és nemzetek, annál nagyobb bizalommal keresték azoknak a szent szíveknek ótalmát, melyeknek egyike a „keresztények segítségé”-nek, másika pedig Annak keblében dobogott, Aki magá ajánlkozott megennyhitésükre azoknak, kik üldözöttek és terhelve vannak.

A keresztények üldözöttei soha veszedelmesebb nem volt, mint napjainkban, mikor nem gyilkokkal törnek ellenük, hogy hitvallóink kiömlő vére termékeny maggá lehetne; hanem orvul támadnak bennünket, hogy szenvedésünk titokban maradjon kerestevreink előtt. Rágalmaznak bennünket szüntelen s ily módon annyival szerencsésebbek céljaik elérésére nézve, hogy még elámitott keresztényeket is számíthatnak munkatársaikul undok törekvésükben.

De nem csak vallásunkban vagyunk üldözve, hanem terhelve is vagyunk annyira, hogy főnsőbb segítség és megennyhités nélkül lehetetlen tovább kibírunk, össze kell roskadnunk.

De bizzunk őseink példája szerint, akiknek szintén voltak nehéz napjaik. Forduljunk gyermeki bizalommal ahhoz, akit mai képünk ábrázol: Máriához, a keresztények segítségéhez s általa Ahhoz, kinek adatott minden hatalom az égben és a földön.

Máriához, szent Bernát bizonyossága szerint még soha nem fordult senki, hogy általa magára hagyatott volna: mi is bizzhatunk tehát benne. Annál is inkább, mert egész hazánknak pátronája, nagymamája ő s mert sanyargatott ker. kath. népünk legnagyobb része még mindig gyermeki szeretettel ragaszkodik ő hozzá.

Jézus szent-éges Szíve pedig valóságos menedéke az üldözött hívőnek. Hogy ne folyamódhatnánk tehát hozzá bizalommal, segítségét remélve?

E két szent szívet mutatja be mai képünk olvasóinknak. Válságos idöket élünk s csak úgy állhatunk meg, ha nem magunk erejében bizzunk, hanem a mennyieiek támogatására hagyatkozunk s minél gyakrabban hangoztatjuk rendületlen bizalommal:

Jézus, Mária, segíts!

A szerkesztőség üzenetei

Sz. S. Eperjes. A lapra nincs fizetve semmi. — Sz. J. Csepreg. Ön tévedésben van, mert az 1301. sz. alatt nem ön, hanem Sz. Antal van bejegyezve, de csak M. N.-lapra és az illető szám alatt fizetve is csak félévre 95 kr van. Azonban 14951. sz. alatt jár egy „Mezőgazdát”-val is Sz. J. név alatt, hogy ez illeti-e önt, azt mi természetesen nem tudjuk. — I. K. Csáktornya. A zavart az eredetől egészen eltérő névalírás okozta. Mert a beküldött címből senki sem vonná azt a következtetést, hogy az az előbbi címme. azonos személy. És az ily zavarok elkerülése végett irtuk már több szór e helyen, hogy előfizetéseknél, ha újítás, mint nagysádé is, elégséges annyit írni „újítás” ennyi és ennyi számhoz, vagy ami még helyesebb, a már létező szalagból felragasztani és odairni „újítás”. Uj előfizetőknél pedig helyes név, község, utolsó pósta és e jelzés „uj előfizető, a lap nem jár” elegendő. Ha ezt minden előfizetőnk megszivlelné, mennyi hasonló zavarnak lenne eleje véve! A dolgot rendbe hoztuk, illetve a pénzt átiruk rendeltési helyére. — N. J. Gyöngyös. A 2 frt 85 krt N. J. V. J. és M. M. urak javára á 95 kr. könyveltük el. — Sz. J. Nagy-Jóka. A június 24-én küldött 1 frt 50 kr. elkönyveltetelt, azonban az előző 1 frtnak nyomát nem találjuk s ebben leli magyarázatát, hogy Mezőgazdát nem kap, mivel a küldött összeg negyedévi hátralék s félévi előfizetesként lett elkönyvelve, — ha előző összegről feladó vevényét beküldi, azt is javára írjuk. — O. A. Nyikineza, S. J. Czikolasziget, T. B. Maros-Portus. Sziveskedjenek címszalagszámukat póstaforrával velünk közölni. — V. J. Budapest József-utca. Az utalványszelvényen nyomtatott egész évi ár csak a Mezőgazdát-ra szól, a „Magyar Néplap” előfizetési ára annak címszalagján olvasható. — M. R. Medve. A befizetés március végeig van teljesítve. — K. Gy. Bar.-Sellye. Lapjai eltávozása óta B. Sellye-re lettek irányítva és innét el is mentek rendesen. — N. S. Acsád. Hogy címszalagján tévedésből „lejár június végén” lett nyomtatva, az ne aggassa önt, csak a könyvbe legyen előírva és a lapot kapja. Mi se önt, se senkit szándékosan jogában megensonkítani nem akarunk, ha előfordul valami hiba, az csak tévedésből lehet, amit az első figyelmeztetésre helyre hozunk. Önél azonban nem áll ez eset, mert se az előfizetést nem kértük, se a lapot be nem szüntettük. A legtöbb címszalagunkon meg semmi lejárati nincs jelezve, most tehát azok tulajdonosai mind zudujának reánk, hogy jelezzük a lejárát? Szép mulatság lenne. Legyen nyugodt, az év végeig rendben van. — Ifj. F. J. Pinnye, H. M. Berhida. A dolgot úgy pótoljuk helyre, hogy a Mezőgazdát is küldeni fogjuk. — P. L. Csik-Delve. Föld ur lapjai innét pontosan elmennek, tehát hova lesznek? Talán a cs-szeredai postán van a hica? A hiányzókat postára adtuk. — M. M. Róma. Igen is, megkaptuk. A lapot rögtön után is indítottuk, annál csodálatosabb, hogy nem kapja, holott innen rendesen elmennek és vissza nem jönnek. A két számot újra elküldtük. — St. L. Ilye. V. V. Kerka-Ujfalu. Pénzük megjött. — B. Gy. Hegykő. Amerikába a lapokat elküldtük. Oda a lap egy évre 4 frt, így a két lapért egy évre a 2 frt 20 hoz fizet még 5 frt 80 krt, december végéig 1 frt 80 kr. — Ny. O. Pé. Az illetőt tessék megnyugtatni, hogy az ő pénze is megjött és nem tévedésből nem lett közölve, hanem mert az adakozó iven világosan ki van tüntetve, hogy azok nevei névszerint lesznek felsorolva, kik legalább 50 krt adakoznak. Tessék utána nézni: az adakozók között egyet se fog találni 40 kros tétel alatt. — Cs. K. Csánig. Az Ön által érintett tárgyban korántsem áll az az állítás, hogy a bedobott föld által nehezebbé tennék az illető halott örök nyugalmát, sőt ellenkezőleg, a bedobott föld öszirre szívbeli megbocsátásunk jelképe lévén, önkényt értődik, hogy ez által az illetőnek csak elviselhetőbbé szándékozunk tenni a sírbani nyugvást. Azért mint kegyeletlen szokást bátran, lelki furdalás nélkül kultiválhatja kegyed.

A 28-ik számban közölt kocka-rejtvény megfejtése:

Fel hívó nép! itt az óra.
Zeng a harcok riadója,
Itt a végső pillanat,
A keresztet meggyalázva
Szent hitünket megalázva
Tör reánk a szolgál-had!
De mi nem hagyjuk hitünk,
Esküszünk, oh esküszünk.* Gy. Ö.

Helyesen fejtették meg:

Borsódy Antal, Csay Ignácné, Csay Karolina, Csay Mariska, Cseknyay Agapit, Novák Imre, id. Ruzsinszky József, Keller József, Roszitska József, Kluk Ignác, Batéi Somogyi János, Kasznel Antal, Nerolits Vilma, Tanczer János, Németh Gábor, Vojtovits Ferenc, Bárány Ferenc, özv. M. Kovács Lászlóné, Gschwind Gaudentius, Pretoczki Mariska, Kluk Ignác, Sall Szilveszter, Bodolay Ignác, Csepregy Szabó József, if. Németh József, Tomasits Jukundián, Bognár Ferenc.

Budapesti piac.

Enke	bánsági	uj	78-82	kg.	6.90	7.10
-	tiszavidéki		78-82		6.95	7.20
-	pestvidéki		78-82		6.90	7.15
-	fehértói		78-82		6.90	7.15
-	bácskai	uj	78-82	kg.	7.00	7.25
Bors	-		70-72		5.95	6.05
Árpa	inkarmáz	uj	60-62		6.25	6.55
Árpa	égetni való		62-64		6.60	6.90
-	sörfőzdei		64-66		7.20	8.20
Zab	-					
-	-	uj	39-41		6.10	6.30
Magyar	bánsági	uj	75		5.95	6.00
-	másnémet	uj	73		5.90	5.95
Köles	-	uj			6.00	6.60
Ropos	káposzta				8.75	9.00

Lisztüzlet. Árak:

Sz.	0	1	2	3	4	5	6
frt	12.40	11.80	11.10	10.70	10.30	9.70	8.70
	7	8		F	G	korpa	
	8.10	6.70		4.70	4.50		

100 kilonként, összesen 100 szalma árta.

Zöldcséngőüzlet. Pozsonyi petrezselyem 8.—10 frt, pozsonyi sárga répa 5—7 frt, budapesti sárgarépa 5—7 frt, vörshagyma 7—10 frt, sárga makói hagyma 6—9 kr., foghagyma 20—40 frt, sárga burgonya 3.—4 frt, rózsaburgonya 3.—4 mind méter-mázsánként. Korai burgonya 1 kiló 12—14 kr. — Zeller 6 frt, párhagyma 75 kr. céklarépa 80—1.50 kr, fekete retek 60—1.80 frt, kalaráb 8—10 frt, keltkáposzta — frt, fejes káposzta — frt, vörös káposzta — frt, mind 100 darabonként. Kakukfű 100 cs. 40—60 kr., kapor 6 csomó 10 kr. torma 100 drb. 10—20 frt, metélőhagyma 15 cs. 10 kr., zöld petrezselyem 15 cs. —10 kr., laboda 1 kosár 60—80 kr. kelbimbó 1 csomó 50—1 frt, madárbecs 1 cs. 50—1 frt, vörös saláta 1 cs. 40—60 kr, Karfiol darabja 10—25 kr, paradicsom 100 drb. 50—2 frt, fejes saláta 100 darab 30—50 kr., carotta 4 cs. 10 kr., hónapos retek 5 csomó 10 kr., sóska 1 cs. 20 kr., bab 1 kiló 1.20—1.60 kr., borsó 1 kiló 20—30 kr., spárga 1 kiló 80.—1 frt, spárgatök 1—1.50 kr., uborka 1 drb 30—50 kr., korai kel 2—3 frt.

Vetőmagvak. Léherez 66—70 frt. Lucerna 48—52 frt. Muhar mag —25 frt. Tarlórépa — frt, hajdina — forint. Őszi borsó — frt. Büköny — frt. Baltaim — frt.

Baromfi és tojás. 1894-es levestyúk, sütni és bacsinálnak való csirke 1.35—1.40 frt, 1895-ös csirke 60—1.80 frt, 1894-es kóvér lud 6.—7.—frt, 1894-es husos lud 2.25—2.60 forint, 1894-es husos kacsa 1.20—2.—frt, kappan 2.50—3.—forint, pulyka 2.75—4.— forint, 1895-ös liba 2.50—3.— frt, 1894-ös tömött liba 5.30—4.50 frt párja.

Kőbányai sertésvásár. Hizott sertés-árak: I. Magyar elsőrendű: 1. Óreg nehéz (páronként 400 kilogrammon felüli súlyban) 35—38 kr. — 2. Óreg közép (páronként 300—400 kigr. súlyban) 35—36 kr. 3. Fiatal nehéz (páronként 320 kigr. felüli súlyban) 40—41 kr. 4. Fiatal közép (páronként 251—320 kigr. súlyban) 39—40 kr. 5. Fiatal könnyű (páronként 250 kigrig terjedő súlyban) 40—41 kr. II. Magyar szedett: 6. Nehéz (páronként 280 kigr. felüli súlyban) 34—35 kr. — 7. Közép (páronként 220—250 kigr. súlyban) 35—36 kr. 8. Könnyű (páronként 220 kilogrammig terjedő súlyban) 33—34 kr. III. Szerbiai: 9. Nehéz (páronként 260—320 kigr. felüli súlyban) 43—44 kr. 10. Közép (páronként 220—260 kigr. súlyban) 43—44 kr. 11. Könnyű (páronként 220 kigrig terjedő súlyban) 42½—43½ kr.

A szerkesztésért felelős: Németh Gellért.

BUTOROK
részletfizetésre
3-8 legolcsóbban kaphatók
EHRENTREU és FUCHS testvérek
Budapesti, VI., Teréz-körút 8.

STOWASSER J.

hangszergyáros, cs. és kir. udvari és hadsergezállító.

BUDAPEST,

II. ker., Lánchíd-utca 5.

Szót gyártmányú fuvó, vonó és ütőhangszerek különös hangszerkészítéssel és azok alkatr. zeiről nagy képesárjegyzék kívánatra ingyen és bérmentve. 2-3

Elpusztíthatatlan erős orgona harmonikákról külön árjegyzék kérendő.

Mindenemű hangszerek és harmonikák javítása a legolcsóbb árban eszközöltek.

Ócska hangszerek becseséltetnek.

Közsegi dobozok.

RÉTAY és BENEDEK

ezelőtt

KRISZTA és TÁRSA,

miseruhák, egyházi szerek, zászlók és egyleti lobogók gyára,

Budapest, IV. ker., Lipót-utca 21. sz.

A nagymélt. és főtartelendő Császka György halosai érsok és a budapesti oltáregylet egyedüli szállítói.

Ajánlják bőven felszerelt raktárukat, nevezetesen: miseruhákat, templomi zászlókat, tűzoltó-, iskolai és temetkezésegyleti, iparos-dalegyleti lobogókat, szentségtartókat, kelyheket, áldoztató kelyheket, keresztek, füstölőket, oltárlámpákat, csillárokat, szobrokat nagy választékban. Elfogadjuk stációképek és szentképek festését; oltárok, Mária-trónok, Krisztus-sirok és szószekek akármilyen rajz szerinti művészies el-

készítését. — Egyházi kelmék, csipkék, fafeszületek, búcsújáró feszületek nagy választékban kaphatók raktárunkon. 19—52

Kívánatra készségesen küldünk bérmentve árjegyzékeket, alkalmas mintákat.

Hirdetéseket

„Sz. István király naptár“

részére, melynek már most a legnagyobb elterjedés biztosítva van, kizárólagosan felvesz a „Magyar Néplap“ hirdetési rovatkezelője

Friedenstein Vilmos

hirdetési irodája

Budapesten, Teréz-körút 3.

Telefon 25—15.

„SZ. GELLÉRT“

KÖNYVNYOMDA

BUDAPEST,

VIII. ker., Práter-utca 44. szám

elvállal mindennemű

NYOMTATVÁNYOKAT.

Hirdetéseket lapunk számára kizárólag Friedenstein Vilmos hirdetési irodája (Budapest, Teréz-körút 3.) fogad el.

Főt. Plébánia-Hivataloknak.

A „Szent Gellért“ könyvnyomda tisztelettel adja tudomásul, hogy ezentul az összes egyházi nyomtatványokat raktáron fogja tartani, melyek a legjutányosabb árakon lesznek kaphatók. Eddig raktáron vannak és azonnal küldhetők: **Testimonium Confirmationis 100 darab 50 kr.**

Kivonat a szilletesi anyakönyvből 100 drb 60 kr. — Halálközési értesítvény 100 drb 70 kr.

Keresztelési, Házassági és Halálközési ürlapok,

magyar szöveggel 25/40 cm. finom erős papírra nyomva: 100 darabja 1 frt 20 kr. ugyanez magyar és latin szöveggel kisebb középerős papírra nyomva 100 darab 1 frt.

Továbbá kaphatók: **községi hitelszövetkezeti tagsági és törlesztési könyvecskék.**

Ezen nagy 8-rétű 8 oldalas, erős borítékkal ellátott könyvecskék darabját 2 krajcárjával adjuk.

A „Szent Gellért“ könyvnyomda ezenkívül elvállal mindennemű megrendelést, egyházi, községi és magán jellegű nyomtatványokat és szállítja azokat a legrövidebb idő alatt, s legjutányosabb árakon; erős, jó papírt ad s tetszezős, csinos kiállításra nagy súlyt fektet.

Tisztelettel kérjük a főt. Plébános urakat, a községi elöljárókat, a különféle egyletek tagjait s minden katolikust, hogy nyomdai megrendeléseiket ezentul ne zsidó vagy színtelen nyomdában eszközljék, hanem keressék meg a „Sz.-Gellért“ katolikus könyvnyomdát, mely mindenkor rendelkezésükre áll s így is támogassák a kath. ügyet. Fogjunk össze valamennyien, akkor boldogulunk.

Könyvnyomdánk mint a katolikus érdekek megrendíthetlen támogatója, büszkeségét helyezi abba, ha az igényeket minden tekintetben kielégítheti s a megrendelőktől csak dicséretet arathat.

Tisztelettel

Budapest, 1895. Práter-utca 44.

a „Szent Gellért“ könyvnyomda.